

การศึกษาพฤติกรรมรุนแรงของเยาวชน ในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้

เกษตรชัย และทีม* และ ดลມนวรรณ บากা**

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมรุนแรงของเยาวชนในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ซึ่งเป็นการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพโดยการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกจากเยาวชนจำนวน 60 คน และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยหลักตรรกเทียบเดี่ยงแนวความคิด ทฤษฎีและงานวิจัยควบคู่บริบท โดยใช้ข้อมูลทางสถิติเชิงพรรณนาประกอบการนำเสนอ ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าเฉลี่ย และร้อยละ

ผลการวิจัย พบว่า เยาวชนส่วนใหญ่เคยมีพฤติกรรมรุนแรงเพราะได้รับการดูถูกเหยียดหยาม และต้องการแก้แค้น โดยใช้ไม้หน้าสามหรือห่อนไม้เป็นอาวุธ และส่งผลให้คู่กรณีได้รับบาดเจ็บ มีอาการสาหัสและต้องเข้าโรงพยาบาล ในขณะที่ผู้ก่อเหตุต้องหนีไปต่างจังหวัดหรือประเทศมาเลเซีย ผู้ที่มีพฤติกรรมรุนแรงส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ความรุนแรงในครอบครัว สืบภาพยันตร์ และเกมส์

คำสำคัญ: พฤติกรรมรุนแรง เยาวชน สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

* ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
เลขที่ 15 ถนนกาญจนวนิชย์ ตำบลหาดใหญ่ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา 90110

Email: Lkasetchai@yahoo.com

** รองศาสตราจารย์ วิทยาลัยอิสลามศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
เลขที่ 181 หมู่ที่ 6 ถนนเจริญประดิษฐ์ ตำบลรูสานมิลแล อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี 94000

A Study of Youths' Violence Behaviors in the Three Southern Border Provinces of Thailand

Kasetchai Laeheem* and Dolmanach Baka**

Abstract

This research aimed to study of youths' violence behaviors in the three southern border provinces of Thailand. This study was a qualitative research, collected the data concerned by in-depth interviewing 60 key-informants. In this study was analyzed data by using logical and comparing theoretical concept with the relevant research, and showing the descriptive statistics; frequency, mean, and percentage.

The result of research found that most of youth ever had violence behaviors because to be exposed and to have malice. The lumber or timber was their weapon. The opponent was coma condition and must be hospital, whereas they must run away to another province or Malaysia. The majority of youth who ever had violence behaviors were ever had experiences of domestic or family violence, media violence and game violence.

Keywords: Violence Behaviors, Youth, Three Southern Border Provinces of Thailand

* Lecturer, Faculty of Liberal Arts, Prince of Songkla University

15 Kanchana Wanit Rd., Hat Yai, Hat Yai, Songkhla 90110, THAILAND.

E-mail: Lkasetchai@yahoo.com

** Associate Professor, College of Islamic Studies, Prince of Songkla University

181 Chareon Pradith Rd., Rusamilae, Muang Pattani 94000, THAILAND.

บทนำ

迨รายธรรมวัตถุนิยมและบริโภคนิยมในปัจจุบันก่อให้เกิดวิกฤติการเปลี่ยนแปลงเป็นอย่างมาก จนทำให้มนุษย์เกิดความเครียด มีพฤติกรรมเบี่ยงเบน มีพฤติกรรมรุนแรง เกิดปัญหาอาชญากรรม ปัญหายาเสพติด และปัญหาอื่น ๆ ในขณะที่คนส่วนใหญ่กลับไม่สนใจกับปัญหาที่เกิดขึ้น เทื่องแก่ตัว และมุ่งแต่ทำงานหาเงิน ดังที่ประเวศ วะสี (2548) กล่าวว่าการเน้นพัฒนาด้านวัตถุนิยมและบริโภคนิยมในปัจจุบันทำให้คนส่วนใหญ่หันแต่จะหาวิธีการทำให้รวย โดยไม่สนใจจะเป็นการทำลายสิ่งแวดล้อม ศิลธรรม ชุมชน และครอบครัว รวมทั้งการเอารัดเอาเปรียบคอร์รัปชัน จนทำให้เกิดสังคมการแย่งชิง เกิดความขัดแย้ง และนำไปสู่ความรุนแรงในที่สุด และสำนักงานกลางโครงการวิจัยสิทธิชุมชนศึกษาภาคใต้ (2549) ศึกษาพบว่า ครอบครัวส่วนใหญ่ขาดภูมิคุ้มกันจากปัญหาสังคมต่าง ๆ เช่น ปัญหาอาชญากรรม ยาเสพติด เอดส์ การใช้ความรุนแรง การเมืองสัมพันธ์โดยไม่เท่าสม เป็นต้น ที่ก่อให้เกิดความรุนแรงต่าง ๆ จนก่อปัญหาอาชญากรรม

พฤติกรรมความรุนแรงของเยาวชนในปัจจุบันเป็นอีกปัญหาหนึ่งที่น่าวิตกกังวล จนส่งผลต่อกลุ่มภาพชีวิต สภาพจิตใจ อารมณ์ และร่างกาย (Rigby, 1996) และเป็นปัญหาวิกฤติที่ทุกคนต้องให้ความสนใจ ดังที่อธิบาย เพิงพินิจ (2549) กล่าวว่า ปัจจุบันสังคมไทยตกอยู่ในภาวะวิกฤติ ความรุนแรงทั้งต่อตนเองและต่อผู้อื่น รวมทั้งสถานการณ์ความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ที่มีคนตายรายวัน กลุ่มเป้าหมายที่ถูกโจมตีมากที่สุด คือ เด็กและเยาวชน ซึ่งสอดคล้องกับโสภณ สุภาพงษ์ (2548) ที่รายงานว่า เด็กในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ที่พ่อแม่ญาติพี่น้องเสียชีวิตในเหตุการณ์ความไม่สงบในปัจจุบันกำลังเป็นระเบิดเวลาที่ไม่รู้ว่าจะระเบิดเมื่อใด

มีนักวิชาการหลายท่านได้ศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงของเยาวชน เช่น การศึกษาที่พบว่า เยาวชนร้อยละ 43 เคยวิวัฒนาต่ออย่างร้ายแรงตัวเองและร้อยละ 9 ต้องได้รับการรักษา (อุมาพร ตรังคสมบัติ, 2541) เยาวชนร้อยละ 14 เคยถูกทำร้ายร่างกายด้วยอาวุธและร้อยละ 21 เคยถูกเพื่อนทำร้ายร่างกายโดยเจตนา โดยเยาวชนร้อยละ 9 ได้รับบาดเจ็บต้องเข้าโรงพยาบาล (สุวรรณ เรืองกาญจนเศรษฐี, 2547) เยาวชนร้อยละ 41 มีประสบการณ์ถูกต่อยกันสูงสุด อีก 10% ที่เหลือของเยาวชนร้อยละ 57 เคยพกมีด ร้อยละ 20 เคยพกพาปืนหรือปืนปากกา ร้อยละ 11 เคยพกพาดาบ และร้อยละ 6 เคยพกพาระเบิดขวดมาโรงเรียน ซึ่งเด็กร้อยละ 35 บอกว่าถ้าเพื่อนถูกทำร้ายมาต้องแก้แค้น (เดลินิวส์, หนังสือพิมพ์, 2548) เยาวชนส่วนใหญ่กระทำผิดคนเดียวโดยมีได้ไตร่ตรองไว้ก่อน และ มีสาเหตุจากการคบเพื่อนไม่ดีร้อยละ 53 เกิดจากบันดาลโทสะร้อยละ 52 ครอบครัวขาดความอบอุ่นร้อยละ 29 การทะเลาะวิวาหร้อยละ 25 ป้องกันตัวร้อยละ 13 ถูกจ้างวานร้อยละ 11 แก่งแย่งผลประโยชน์ร้อยละ 8 และถูกกล่าวหาเรื่องร้ายแรง 3.1 (กัญญา มะโนนีก, 2538) เยาวชนมีการยอมรับความรุนแรงในครอบครัวค่อนข้างสูงและความรุนแรงในครอบครัวมีความสัมพันธ์กับระดับการยอมรับความรุนแรง และความก้าวหน้าของเยาวชนไทย (พรเพ็ญ เพชรสุคิริ, 2539) วัยรุ่นที่กระทำ

ผิดกฎหมายส่วนใหญ่เป็นชาย คิดเป็นร้อยละ 94 คดีที่ผิดกฎหมายมากที่สุด คือ ลักทรัพย์ ร้อยละ 58 สาเหตุมาจากการถูกเพื่อนขักชาน ร้องลงมา คือ คดีทำร้ายร่างกาย เนื่องจากความโกรธ (ปัทมา ศิริเวช และคนอื่น ๆ, 2541) บทบาทของบิดามารดาเมื่อความสัมพันธ์กับการกระทำผิดในคดีทำร้ายร่างกาย (ภัสราวดี สังฆ์เทพ, 2542) เยาวชนที่กระทำผิดในคดีอุกฉกรรจ์ส่วนใหญ่จะมีอายุ 17-18 ปี ซึ่งมีสาเหตุมาจากความบกพร่องทางครอบครัวและการครอบครัวเพื่อน (สมาน ศรีโภคล, 2545) และเยาวชนไทยมุสลิมในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้มีพฤติกรรมก้าวร้าวจำนวนร้อยละ 22.3 ปัจจัยเสี่ยงที่ส่งผลพฤติกรรมก้าวร้าวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ มี 5 ตัวแปร ได้แก่ การเห็นพ่อแม่ทะเลาะบดตีกัน การอบรมเลี้ยงดูแบบอิสลาม ระดับความรู้ด้านศาสนา ระดับการปฏิบัติศาสนา และประเภทเกมที่ชอบเล่น (เกย์ตรซัย และทีม และ ดลมนรรจัน นาภา, 2554)

จากสภาพปัจจุบันที่ตั้งกล่าวข้างต้นทำให้คณะผู้วิจัยมีความสนใจที่ต้องศึกษาวิจัยเรื่องการศึกษาพุทธิกรรมรุนแรงของเยาวชนในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยศึกษาเฉพาะพุทธิกรรมรุนแรงที่ว่าไปตามธรรมชาติของเยาวชน ซึ่งการศึกษาครั้งนี้จะเป็นประโยชน์แก่บุคคลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายเพื่อใช้ในการป้องกัน ให้ความช่วยเหลือ และหาแนวทางแก้ไขปัญหาเยาวชนที่มีพุทธิกรรมรุนแรงทั้งในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้และในภูมิภาคอื่น ๆ ของประเทศไทย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1) เพื่อศึกษาสาเหตุ วิธีการ และผลของการมีพฤติกรรมรุนแรงของเยาวชนในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้
 - 2) เพื่อศึกษาสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับการใช้ความรุนแรงของเยาวชนที่มีพฤติกรรมรุนแรงในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้

ขอบเขตการวิจัย

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ ซึ่งเป็นการศึกษากับเยาวชนที่เคยมีพัฒนาระบบที่ดี แต่ในส่วนของความต้องการทางเพศนั้นไม่สอดคล้องกับความต้องการทางเพศที่มีอยู่ในปัจจุบัน จึงต้องมีการศึกษาเพื่อหาสาเหตุที่ทำให้เกิดความไม่สอดคล้องกันนี้ จึงได้ตั้งชื่อว่า “การศึกษาความต้องการทางเพศของเยาวชนที่เคยมีพัฒนาระบบที่ดี แต่ในส่วนของความต้องการทางเพศนั้นไม่สอดคล้องกับความต้องการทางเพศที่มีอยู่ในปัจจุบัน”

1. การแสดงพฤติกรรมที่รุนแรงที่สุด
 - 1.1 สาเหตุของการมีพฤติกรรมที่รุนแรงที่สุด
 - 1.2 การใช้อาวุธ/เครื่องทุนแรง
 - 1.3 ผลที่เกิดขึ้นกับคู่กรณี
 - 1.4 ผลของผู้กระทำ
 2. สภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับการใช้ความรุนแรง
 - 2.1 ประสาณการณ์การเห็นพ่อแม่ตัดกัน

- 2.2 ประสบการณ์ความรุนแรงจากสื่อการพยนตร์
 - 2.3 ประสบการณ์ความรุนแรงจากการเล่นเกม
 - 2.4 ประสบการณ์จากการถูกกลั่น祿ให้หอย่างรุนแรง

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

ทฤษฎีทางชีววิทยา (Biological Theories)

ทฤษฎีนี้ถือว่าความต้องการว่าของพันธุกรรมเป็นเหตุให้เกิดอาชญากรรมได้ แนวทฤษฎีนี้ มีสาระสำคัญ คือ (วารณ์ ภรรโนสินธิ, 2532)

1) ความผิดปกติของต่อมไร้ท่อ Endocrinology โดยเสนอว่าเมื่อระดับฮอร์โมนของเพศชายหรือเพศหญิงเกิดความไม่สมดุล คือ สูงกว่าปกติจะมีผลทำให้เกิดพฤติกรรมบางอย่าง เช่น ในเพศชายถ้าพบว่ามีฮอร์โมนแอนdroเจน (Androgen) มากเกินปกติมีผลทำให้เกิดพฤติกรรมก้าวร้าวและมีพฤติกรรมรุนแรงขึ้น

2) ความผิดปกติในช่วงตั้งครรภ์ ทำให้เด็กที่คลอดมา มีสภาพเป็นคนปัญญาอ่อนหรือเกิดสมองพิการ ซึ่งมีผลทำให้เด็กถูกกล่าวถึงไปกระทำผิดได้ง่ายหรือทำให้เด็กไม่สามารถเรียนรู้กognition ทางสังคมได้

3) การถ่ายทอดพันธุกรรม โดยเสนอว่าการกระทำผิดอาจสืบเนื่องมาจากการถ่ายทอดทางสายโลหิตได้

4) ความผิดปกติของโครโมโซมมีผลทำให้บุคคลกระทำการมผิด เก่ง เพศชายบางคนที่มีโครโมโซมที่เป็น XYY หรือที่เรียกว่า Klinefelter's Syndrom จะมีพฤติกรรมที่ก้าวร้าวรุนแรงและมีทัคคติต่อต้านสังคมสูง

5) ความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งร่วงกายกับอารมณ์ความรู้สึกและพฤติกรรม ซึ่งแบ่งลักษณะความสัมพันธ์ ดังนี้

5.1) พากที่มีรูปร่างอ้วน เตี้ย เป็นพากที่มีอารมณ์สนุกสนาน เป็นคนเจ้าสำราญ มีเพื่อนฝูงมาก และเข้าสังคมได้เก่งกว่าคนลักษณะอื่น

5.2) พวກที่มีลักษณะผอมสูง เป็นพวกที่มีนิสัยชอบเก็บตัวเงียบชิرم ไม่ชอบแสดงออก มีความสุขมีรับคอบน ชอบอยู่คนเดียว ตกลงใจง่าย ขี้กักล้า และเป็นคนหวานระหว่างผู้อื่น

5.3) พากที่มีร่างกายลำสันบึกบึน มีลักษณะเป็นนักกีฬา มีความร่องไวคล่องแคล่ว และมีลักษณะก้าวกระโดดแรงบางโอกาส

ทฤษฎีทางจิตวิทยา (Psychological Theories)

เป็นทฤษฎีที่กล่าวถึงความบกพร่องทางจิตใจโดยถือว่าเยาวชนที่กระทำผิดเป็นผู้ที่บกพร่องทางจิตใจ ได้แก่ ความขัดแย้งทางจิต และความแปรปรวนที่ถูกเก็บกดไว้ ดังนั้น การกระทำผิดจึงเป็นสัญลักษณ์อย่างหนึ่งที่แสดงถึงการขาดเชื่อหรือทางออก ดังเช่นทฤษฎีจิตวิเคราะห์ของฟรอยด์ (Freud, 1961) ที่ได้เสนอโครงสร้างทฤษฎีบุคลิกภาพของมนุษย์ว่ามี 3 อย่าง คือ

1) Id เป็นองค์ประกอบทางด้านชีววิทยา ซึ่งรวมถึงสัญชาตญาณ Id ถูกปกคลุมโดยหลักของความถึงพอใจ Id ที่ไม่ได้ต่อสัมภារะความอึดอัดของความเครียด ดังนั้น ถ้าร่างกายมีความต้องการต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นความทิวะระหาย หรือความต้องการทางเพศ Id จะตอบสนองความพึงพอใจนั้นทันทีโดยไม่คำนึงถึงความจริงใด ๆ

2) Ego เป็นองค์ประกอบด้านจิต เกิดขึ้นเมื่อชีวิตจำเป็นต้องติดต่อกับโลกความเป็นจริงอย่างเหมาะสม Ego เป็นสภาพตัวกลางที่จะปรับให้เกิดความสมดุลระหว่างแรงกดดันของ Id และแรงกดดันของความเป็นจริงภายนอก เพื่อให้บุคคลเป็นที่ยอมรับทางสังคม Ego ถูกขึ้นนำ โดยหลักของความเป็นจริง

3) Super Ego เป็นองค์ประกอบด้านมโนธรรมทางสังคมเป็นระบบสุดท้ายของบุคลิกภาพ ที่เกิดขึ้นเป็นตัวแทนของอุดมคติ Super Ego ที่มีวุฒิภาวะจะเรียกร้องให้ Ego เกิดขึ้นเมื่อเด็กมีพฤติกรรมไปในทางเดียวกันกับที่สังคมคาดหวังไว้ Super Ego ที่มีวุฒิภาวะจะเรียกร้องให้ Ego ต่อสู้เพื่อให้ได้มาซึ่งความสมบูรณ์แบบและความคุ้มการกระตุนของ Id โดยเฉพาะที่เป็นเรื่องของความก้าวหน้า

องค์ประกอบทั้งสามประการมีได้แยกออกจากกันแต่จะทำงานร่วมกันตลอดเวลา เช่น Id จะหาความพึงพอใจตอบสนองความต้องการ Super Ego เป็นตัวกำหนดกฎเกณฑ์ทางศีลธรรมและทางสังคมห้ามไว้โดยมี Ego เป็นตัวประเมินให้เกิดความสมดุลทางพฤติกรรม

ในช่วงวัยรุ่นนี้บุคคลจะมีการเปลี่ยนแปลงทางด้านออร์โนนและสภาพทางจิตอย่างมาก ทำให้เกิดความไม่สมดุลขององค์ประกอบของบุคลิกภาพทั้ง 3 โดยมีการต่อสู้ระหว่าง Id และ Ego โดยที่ Id อยู่ในสภาพที่เข้มแข็ง ในขณะที่ Ego ต่อหน้าอ่อนแอก การต่อสู้ระหว่างความขัดแย้งในช่วงวัยรุ่นนี้จะหันออกมายังลักษณะที่อยากมีอิสระแต่กลัวความโดดเดี่ยว อย่างมีความรับผิดชอบ แต่มีความกังวลว่าจะไม่สามารถทำได้ และจะมีความทุกข์ทรมานและมีความคับข้องใจในข้อห้ามทางสังคมและการควบคุมจากภายใน จากการต่อสู้เพื่อความสมดุลของบุคลิกภาพนี้ ทำให้วัยรุ่นมีพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงไม่แน่นอน รวมทั้งอาจมีพฤติกรรมที่เปลี่ยนไปจากบรรทัดฐานทางสังคม

ທຖາງສັນຄົມວິທີຢາ (Sociological Theories)

ທຖາງນີ້ເຊື່ອວ່າເຍວະນກຮະທໍາຄວາມພິດອັນເນື່ອງຈາກສາເຫຼຸກທາງໂຄຮສ້າງຂອງສັນຄົມແລະ ກະບວນກາຮາທາງສັນຄົມ ວັນເປັນກະບວນກາຮາກາຮົບເຮັດວຽກທີ່ມີຄວາມຮັບຮັດກັບ (ສຸພັດຈິນ, 2531) ທຖາງນີ້ແລກ ၅ ທາງສັນຄົມວິທີຢາທີ່ໃຫ້ອືບ້າຍຄືກາຮາທໍາພິດຂອງເຕັກແລະເຍວະນກທີ່ຄວາກລ່າງເຖິງ ອື່ອ

ທຖາງວັດນອຮມຮອງ (Subculture Theories)

ທຖາງນີ້ເສນວ່າ ເມື່ອມີກາຮົບເຮັດວຽກທໍາພິດຈຳເປັນຕົ້ນວິເຄາະທີ່ໃນລ່ວນທີ່ ເກີ່ວ້ອງກັບຄວາມບັດແຍ້ງຮວ່າງບຣທັດຈູານແລະວັດນອຮມທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ຜຶ່ງແບ່ງອອກເປັນ 2 ລັກຂະນະ ອື່ອ (ອັນນັພ ພູນົມ, 2527)

1) ຄວາມບັດແຍ້ງທາງວັດນອຮມປະເມີນ ໄດ້ແກ່ ຄວາມບັດແຍ້ງທີ່ເກີດຈາກກາຮົບເຮັດວຽກທີ່ວັດນອຮມສອງວັດນອຮມທີ່ແຕກຕ່າງກັນມາພບກັນ ເຊັ່ນ ດົນທີ່ມີຢູ່ໃນປະເທດທີ່ວັດນອຮມຄ່ານີຍມອຍ່າງໜຶ່ງ ອພຍົມໄປຢູ່ໃນອົກປະເທດທີ່ນີ້ ແລະໄປທໍາມວັດນອຮມເດີມຂອງຕົນ ໃນນະທີ່ວັດນອຮມນັ້ນບັດແຍ້ງ ກັບກູ່ມາຍຂອງສັນຄົມໃໝ່ທໍາໃຫ້ບຸຄຄລັນກາລາຍເປັນຜູ້ກະທຳພິດໄປ

2) ຄວາມບັດແຍ້ງທາງວັດນອຮມບັນຫຼຸດຍົງມີ ກາຮົບເປົ້າແປງທາງສັນຄົມກ່ອນໃຫ້ເກີດຄວາມແຕກຕ່າງຂອງຄົນໃນສັນຄົມນັ້ນຫຼັງນີ້ ຜຶ່ງນຳໄປສູ່ກາຮົບເປົ້າຄວາມແຕກຕ່າງທາງວັດນອຮມຂອງຄົນ ແຕ່ລັກລຸ່ມໃນສັນຄົມ ຄ້າວັດນອຮມຂອງຄົນລຸ່ມໄດ້ໄປບັດແຍ້ງກັບບຣທັດຈູານທັກຂອງສັນຄົມ ດົນໃນລຸ່ມທີ່ຢືດມີນັບປົງຕິຕາມຄ່ານີຍມຂອງຕົນກີ່ຈະກາລາຍເປັນຜູ້ກະທຳພິດໄປ ດັ່ງນັ້ນ ອາຈນອງໄດ້ວ່າໃນກາຮົບເປົ້າແປງຂອງສັນຄົມເກະທຽມໄປສູ່ສັນຄົມອຸດສາກຮຽມກ່ອນໃຫ້ເກີດກາຮົບເປົ້າແປງງານກັນມາກັ້ນ ວ່າຍ່ານຕ້ອງເຂົາໄງ່ເຮັນກາລາຍເປັນລຸ່ມໜຍ່ອຍກຸ່ມໜຶ່ງ (ໃນສັນຄົມເກະທຽມວ່າຍ່ານທຳກັນໃນຄວາມມີວິທີສືວິຕາລົມກລືນກັນຜູ້ໃຫຍ່) ຜຶ່ງນຳໄປສູ່ກາຮົບເສົາຄ່ານີຍມຂອງລຸ່ມຕົນນະທີ່ກາຮາທໍາດັກລ່າງເຖິງວ່າເປັນກາຮາທໍາຄວາມພິດຕາມບຣທັດຈູານທາງສັນຄົມ ລັກຂະນະເຊັ່ນນີ້ອາຈນອງວ່າກາຮາທໍາພິດຂອງວ່າຍ່ານເກີດຈາກຄວາມບັດແຍ້ງຂອງວັດນອຮມຮອງແລະວັດນອຮມທັກຂອງສັນຄົມໄດ້

ເດອරີຄົມ (Durkheim, 1971) ໄດ້ລ່າງເຖິງສັນຄົມວ່າມີ 2 ລັກຂະນະ ອື່ອ ສັນຄົມປະເມີນຍົງມີແລະສັນຄົມທຸດຍົງມີ ໂດຍສັນຄົມແບບແຮກມີຄວາມສົມພັນຮັບແນ້ວ້ອລົນນີ້ ມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນນີ້ຍື່ອ ມີລັກຂະນະກາຮາດຳເນີນ ປິວິດໄປໃນທາງເຕີວັກນ ສ່ວນແບບທີ່ສອງເປັນລັກຂະນະແບບຕ້ວງຄຣຕ້ວມັນມີຄວາມຜູກພັນກັນນ້ອຍ ສລັບ ຂັບຂອນມາກ ທໍາໃຫ້ສັນຄົມາຮັດເບີຍເສື່ອນເປັນໂຮກ ເຮັກວ່າ “ສກາພພາລີ” ນອກຈາກນີ້ ເດອරີຄົມ (Durkheim) ຍັງລ່າງວ່າອາຫນາຍກາຮາທີ່ເປັນສກາພປົກຕິແລະເປັນກິຈກຽມຂອງສັນຄົມ ກາຮປາບປາມ ຈະທໍາໄດ້ໂດຍກາຮົບໂທໃຫຍ່ ສັນຄົມໃດມີວິທີກາຮົບເປົ້າກາຮາກາຮົບໂທໃຫຍ່ ອາຫນາຍກາຮາຈະນ້ອຍລົງແລະອາຫນາຍກາຮາຈະມີປະໂຍື່ນ ເນື່ອຈາກທໍາໃຫ້ເກີດຄວາມກະຮະຕື່ອຮົ້ວັນໃນກາຮົບເກົກເກົກທີ່ຕ່າງ ຖ້າ ໃຫ້ເຂັ້ມແໜ້ງມາກັ້ນ ໂດຍເສັນອົບ່າຍວ່າ “ອິນໄຟ” ວ່າເປັນສກາພສັນຄົມທີ່ບາດບຣທັດຈູານ ແລະໃຊ້ຄຳນີ້ອືບ້າຍພຸດີກາຮາເປົ່າຍັງເບັນໂດຍທີ່ສກາພໂນມີຈະນຳໄປສູ່ອາຫນາຍກາຮາ

ทฤษฎีการสมาคมที่แตกต่างกัน (Differential Association Theory)

ทฤษฎีนี้มีความเชื่อว่า พฤติกรรมการกระทำผิดหรือพฤติกรรมเป็นบุคคลเป็นผลมาจากการสั่งที่ได้รับจากการเรียนรู้ ซึ่งเกิดจากการปฏิสัมสารค์และการติดต่อกับกลุ่มบุคคลภูมิ เนื่อง ครอบครัว และกลุ่มเพื่อนเล่น เป็นต้น ซึ่งเป็นรากฐานของการเรียนรู้พฤติกรรมการกระทำผิด กลวิธีในการกระทำผิด และเป็นทิศทางเฉพาะของแรงจูงใจ แรงผลักดัน การให้เหตุผล และทัศนคติของการกระทำผิด ซึ่งแสดงออกมาในรูปความเชื่อที่มีต่อบทบัญญัติของกฎระเบียบหรือไม่มีความเชื่อต่อกฎระเบียบนั้น ในบางสังคมอาจจะพบว่าบุคคลหนึ่ง ๆ อาจจะอยู่ท่ามกลางบุคคลซึ่งมองกฎระเบียบว่าเป็นสิ่งที่ควรเคารพปฏิบัติตาม แต่บางคนก็ถูกห้อมล้อมด้วยบุคคลที่มองว่ากฎระเบียบน่าจะละเมิด เพราะฉะนั้นในสังคมใหญ่ ๆ จะมีบุคคลอยู่ 2 ประเภท คือ บุคคลที่อยู่ท่ามกลางผลเมืองดี และบุคคลที่อยู่ท่ามกลางบุคคลที่กระทำผิดกฎระเบียบสังคม

การที่บุคคลกระทำผิด เพราะได้ยึดถือนิยามส่งเสริมการละเมิดกฎหมายมากกวานิยามต่อต้านการละเมิดกฎหมาย ล้วนนี้เป็นหลักสำคัญของทฤษฎีการสมาคมที่แตกต่างกัน ถ้าบุคคลมีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดบ่อย ๆ และอยู่ในช่วงเวลานาน ๆ โอกาสที่บุคคลจะกระทำผิดไปด้วยก็มีมาก พฤติกรรมที่ละเมิดกฎหมายและพฤติกรรมที่ต่อต้านการละเมิดกฎหมาย มีกระบวนการเรียนรู้เหมือนกัน ในการเรียนรู้ทั่ว ๆ ไป แต่แตกต่างกันที่ “เนื้อหา” ความหมาย คือ กลไกของกระบวนการเรียนรู้นั้น เหมือนกันหมด เช่น การเรียนรู้เป็นคนที่มีประสิทธิภาพหรือไม่มีประสิทธิภาพ การเรียนรู้เป็นผู้กระทำผิดหรือการเรียนรู้เป็นคนดี ทฤษฎีการเรียนรู้จะเหมือนกัน แต่ผลที่ตามมาคือ เมื่อบุคคลเรียนรู้กระทำผิดและประเมินว่ามันดีก็จะละเมิดบรรทัดฐาน โดยทั่วไปของสังคม และพฤติกรรมการกระทำผิดเป็นการแสดงออกถึงความต้องการหรือค่านิยมทั่วไป แต่พฤติกรรมการกระทำผิดไม่สามารถอธิบายได้จากความต้องการหรือค่านิยมโดยทั่วไปนั้น เพราะพฤติกรรมปกติก็แสดงออกซึ่งความต้องการและค่านิยมอย่างเดียวกัน แต่วิธีการที่จะได้มาตามความต้องการนั้นแตกต่างกัน (Sutherland and Cressey, 1987)

ดังนั้น ทฤษฎีนี้มุ่งไปที่การเรียนรู้ที่เกิดจากความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลต่อบุคคล โดยเฉพาะบุคคลที่มีความใกล้ชิด สนิทสนม และมีความผูกพันทางจิตใจ เมื่อเด็กนักเรียนได้พบท่าสมาคมกับกลุ่มเพื่อนฝูงที่เคยมีประสบการณ์หรือเคยมีพฤติกรรมรุนแรงมากก็จะรับเอาพฤติกรรมดังกล่าวติดตัว และเมื่อเข้าสู่สถานการณ์ที่มีการแสดงออกพฤติกรรมรุนแรงก็จะเข้าร่วมในสถานการณ์นั้น

แนวคิดของพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ได้ให้ความหมายของ ความรุนแรงในครอบครัว ว่าหมายถึง การกระทำใด ๆ โดยมุ่งประสงค์ให้เกิดอันตรายแก่ร่างกาย จิตใจ หรือสุขภาพ หรือกระทำโดยเจตนาในลักษณะที่น่าจะก่อให้เกิดอันตรายแก่ร่างกาย จิตใจ หรือสุขภาพของบุคคลในครอบครัว หรือบังคับหรือใช้อำนาจครอบบังคับคล่องแกร่งให้บุคคล

ในครอบครัวต้องกระทำการ ไม่กระทำการ หรือยอมรับการกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดโดยมิชอบ แต่ไม่รวมถึงการกระทำโดยประมาท

ผู้ที่มีพฤติกรรมรุนแรงในครอบครัวต้องต้องระวังโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหกพันบาทหรือทั้งจำทั้งปรับดังที่ระบุไว้ในมาตรา 4 และผู้ที่พบเห็นการกระทำความรุนแรงในครอบครัวต้องมีการแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ โดยวิชา เน้นหนังสือ ทางโทรศัพท์ วิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ หรือวิธีการอื่นใดดังที่ระบุไว้ในมาตรา 5-6 นอกจากนี้ ผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัวยังได้รับการฟันฟู บำบัดรักษา คุ้มความประพฤติ ทำทันทีบน ดังที่ระบุไว้ในมาตรา 12 และที่สำคัญยังมีเปิดโอกาสให้มีการประนีประนอมหรือยอมความกันได้ เพื่อสร้างความสงบสุข และการอยู่ร่วมกันในครอบครัวให้ป้องดองกันและปรับปรุงความสัมพันธ์ระหว่างกันเองเป็นสำคัญ ดังที่ระบุไว้ในมาตรา 15-16

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้ให้ข้อมูลที่สำคัญ

ได้แก่ เยาวชนที่เคยมีพฤติกรรมรุนแรงในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ จำนวน 60 คน (โดยการสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับเยาวชนที่เคยมีพฤติกรรมรุนแรงจากผู้นำท้องถิ่นหรือผู้นำศาสนาในแต่ละพื้นที่)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

โดยการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกตามแนวทางการสัมภาษณ์ ซึ่งค้นหาผู้วิจัยเก็บข้อมูลร่วมกับนักวิจัยผู้ช่วยในพื้นที่ที่มีประสบการณ์การเก็บข้อมูลมาแล้วหลายเรื่อง และมีการอบรมนักวิจัยผู้ช่วยก่อนเก็บข้อมูลเพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการเก็บข้อมูลและข้อคำถามในแบบสัมภาษณ์ให้ตรงกัน

การวิเคราะห์ข้อมูล

นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์เบื้องต้นด้วยการจัดหมวดหมู่ตามวัตถุประสงค์ จนนั้นจึงทำการวิเคราะห์ด้วยหลักตรรกะเทียบเคียงแนวความคิด ทฤษฎี และงานวิจัยควบคู่ริบท โดยอาศัยข้อมูลสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ การหาความถี่ ค่าเฉลี่ย และร้อยละมาประกอบเพื่อความชัดเจนและสมบูรณ์ในการวิเคราะห์และการสรุปผลข้อมูล

ผลการวิจัย

ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้ข้อมูลหลัก

ผู้ให้ข้อมูลหลักในการวิจัยครั้งนี้ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย (ร้อยละ 63.3) นับถือศาสนาอิสลาม (ร้อยละ 68.3) และมีอายุต่ำกว่า 19 ปีขึ้นไปมากที่สุด (ร้อยละ 31.7) รองลงมาคืออายุ 18 ปี

(ร้อยละ 26.7) ต่ำกว่าอายุ 17 ปี (ร้อยละ 23.3) และอายุ 17 ปี (ร้อยละ 18.3) ตามลำดับ

บิดาของผู้ให้ข้อมูลหลักมีการศึกษาระดับประถมศึกษาหรือเทียบเท่ามากที่สุด (ร้อยละ 43.3) รองลงมาบิดามีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า (ร้อยละ 35.0) และปริญญาตรีขึ้นไป (ร้อยละ 21.7) ตามลำดับ และมารดา มีการศึกษาระดับประถมศึกษาหรือเทียบเท่ามากที่สุด (ร้อยละ 46.7) รองลงมา มารดา มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า (ร้อยละ 36.7) และปริญญาตรีขึ้นไป (ร้อยละ 16.7) ตามลำดับ

สำหรับข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพของบิดามารดาปรากฏว่า บิดามีอาชีพเกษตรกรรมมากที่สุด (ร้อยละ 28.3) รองลงมาบิดามีอาชีพช่าง (ร้อยละ 23.3) รับจ้าง/ลูกจ้าง (ร้อยละ 20.0) ค้าขาย (ร้อยละ 15.0) รับราชการ (ร้อยละ 8.3) และอื่น ๆ (ร้อยละ 5.0) ตามลำดับ ในขณะที่มารดา มีอาชีพเกษตรกรรมมากที่สุด (ร้อยละ 28.3) รองลงมา มารดา มีอาชีพค้าขาย (ร้อยละ 23.3) รับราชการ (ร้อยละ 15.0) รับจ้าง/ลูกจ้าง (ร้อยละ 13.3) ช่าง (ร้อยละ 11.7) และอื่น ๆ (ร้อยละ 10.0) ตามลำดับ

ครอบครัวของผู้ให้ข้อมูลหลักจำนวนร้อยละ 36.7 มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 บาทมากที่สุด รองลงมา มีรายได้ 5,001-12,000 บาท (ร้อยละ 31.6) มีรายได้ 12,001-20,000 บาท (ร้อยละ 21.7) และ 20,001 บาทขึ้นไป (ร้อยละ 10.0) ตามลำดับ และส่วนใหญ่มีพ่อแม่แยกกันอยู่ หรืออย่าร้างหรือม่าย (ร้อยละ 65.0)

การแสดงพฤติกรรมที่รุนแรงที่สุด

ตารางที่ 1: การแสดงพฤติกรรมที่รุนแรงที่สุด

พฤติกรรมที่รุนแรงที่สุด	จำนวน	ร้อยละ
สาเหตุ		
ถูกดูถูกเหยียดหยาม	17	28.3
ต้องการแก้แค้น	13	21.7
ถูกเยี่ยงแ芬	11	18.3
วางแผน/หมั่นไส้	10	16.7
ทะเลาะ/สีปากเสียงกัน	9	15.0
อาชญา/เครื่องทุนแรง	19	31.7
ไม่หน้าสาม/ห่อนไม้	14	23.3
มีด/สะปาต้า	12	20.0
ห่อเหล็ก/ปากกา	9	15.0
สนับมือ	6	10.0
ไม่ได้ใช้อาวุธ		

ຕາຮາງທີ 1: ກາຮແສດງພັດທິກຣມທີ່ຮູນແຮງທີ່ສຸດ (ຕ່ອ)

ພັດທິກຣມທີ່ຮູນແຮງທີ່ສຸດ	ຈຳນວນ	ຮ້ອຍລະ
ຜລທີ່ເກີດຂຶ້ນກັບຄູ່ກຣນີ		
ເຂົ້າໂຮງພຍາບາລ/ອາກາຮສາຫັສ	24	40.0
ນອນຫຍອດນ້ຳເກລືອທີ່ບ້ານ	16	26.7
ຫົວແຕກ/ຟກໜ້າ	11	18.3
ພິກາຮ	6	10.0
ເສີຍໜີວິດ	3	5.0
ຜລທີ່ເກີດຂຶ້ນກັບຕະເອງ		
ທີ່ນີ້ໄປຕ່າງຈັງຫວັດ/ມາເລເຂີຍ	18	30.0
ຍອມຄວາມ	15	25.0
ອູ້ໃນສຕານພິນີຈາດັກແລະເຍາວໜນ	12	20.0
ບາດເຈັບແລະຄູ່ກຣນີໄໝເອາເຮືອງ	8	13.3
ເພື່ອນເສີຍໜີວິດ	5	8.3
ເພື່ອນພິກາຮ	2	3.3

ຈາກຕາຮາງທີ 1 ພບວ່າ ກາຮມີພັດທິກຣມທີ່ຮູນແຮງທີ່ສຸດມີສາເຫຼຸມາຈາກກາຮຖຸກດູກແຫິຍດໜ່າມ ມາກທີ່ສຸດ (ຮ້ອຍລະ 28.3) ຮອງລົງມາມີສາເຫຼຸມາຈາກຕ້ອງກາຮແກ້ແຕ່ນ (ຮ້ອຍລະ 21.7) ດູກແຍ່ງແພນ (ຮ້ອຍລະ 18.3) ວາງອໍານາຈາບາຕຣໃຫຍ່ຫຼືອໜັນໄສ້ (ຮ້ອຍລະ 16.7) ແລະທະເລະຫຼືອມີປາກເສີຍກັນ (ຮ້ອຍລະ 15.0) ຕາມລຳດັບ ແລະໃນກາຮມີພັດທິກຣມທີ່ຮູນແຮງໃໝ່ໄໝໜ້າສາມຫຼືອ່ອທຸນ່ມີເປັນອາວຸຮມມາກ ທີ່ສຸດ (ຮ້ອຍລະ 31.7) ຮອງລົງມາໃໝ່ມິດຫຼືອສະປາຕ້າເປັນອາວຸຮ (ຮ້ອຍລະ 23.3) ໃ້ຫ່ອເຫັນຫຼືອປາກກາ (ຮ້ອຍລະ 18.3) ໃ້ສັນນັບມືອ (ຮ້ອຍລະ 10.0) ແລະໄໝໄດ້ໃໝ່ອາວຸຮຫຼືອເຄົ່ອງທຸນແຮງ (ຮ້ອຍລະ 10.0) ຕາມ ລຳດັບ

ສໍາໜັບຜລທີ່ເກີດຂຶ້ນກັບຄູ່ກຣນີ ພບວ່າ ຄູ່ກຣນີຕ້ອງເຂົ້າໂຮງພຍາບາລຫຼືອອາກາຮສາຫັສມາກທີ່ສຸດ (ຮ້ອຍລະ 40.0) ຮອງລົງມາຕ້ອງນອນຫຍອດນ້ຳເກລືອທີ່ບ້ານ (ຮ້ອຍລະ 26.7) ຫົວແຕກຫຼືອຟກໜ້າ (ຮ້ອຍລະ 18.3) ພິກາຮ (ຮ້ອຍລະ 10.0) ແລະເສີຍໜີວິດ (ຮ້ອຍລະ 5.0) ຕາມລຳດັບ ໃນນະທີ່ຜູ້ກ່ອເຫດຸຕ້ອງໜີໄປຕ່າງຈັງຫວັດ ຫຼືອປະເທດມາເລເຂີຍມາກທີ່ສຸດ (ຮ້ອຍລະ 30.0) ຮອງລົງມາມີກາຮຍອມຄວາມກັນ (ຮ້ອຍລະ 25.0) ຕ້ອງອູ້ໃນ ສຕານພິນີຈາດັກແລະເຍາວໜນ (ຮ້ອຍລະ 20.0) ໄດ້ຮັບບາດເຈັບແລະຄູ່ກຣນີໄໝເອາເຮືອງ (ຮ້ອຍລະ 13.3) ເພື່ອນເສີຍໜີວິດ (ຮ້ອຍລະ 8.3) ແລະເພື່ອນພິກາຮ (ຮ້ອຍລະ 3.3) ຕາມລຳດັບ

ตั้งตัวอย่างคำให้สัมภาษณ์ของเยาวชนห้างล่างนี้

“มีเพื่อนในห้องเรียนเดียวกันโทรศัพท์มาด่าและดูถูกเหยียดหยามว่าเป็นคนอ้อล้อ ไม่เจียมเนื้อเจียมตัว หน้าตาเหมือนเปรต ไม่ตักน้ำใส่กงโหลกจะงกุดเงา และไปแอบรักผู้ชายที่ไม่รัก ซึ่งทำให้ดิฉันไม่พอใจมาก จึงได้พูดตอบไปว่าถ้าแหน่งมาด่าต่อหน้าชิ ด่าทางโทรศัพท์ก็เป็นพากชี้ตลาดตากขาวดีแต่ว่าคนอื่นไม่มองตัวเองบ้างเลย หลังจากนั้นเขาก็นัดดิฉันมาเจอกันที่หน้าสวนสาธารณะเวลา 6 โมงเย็น และดิฉันก็โทรศัพท์ไปบอกเพื่อน ๆ ในกลุ่มให้มารวย ในขณะที่เขามาคนเดียว ซึ่งเมื่อเราเจอน้ำกันก็ไม่ได้พูดอะไรมาก ดิฉันกับเพื่อนก็รุมตะลุมบอนหันที จนทำให้เขาสะบักสะบอม และนอนหยดน้ำเกลือเป็นเดือน ส่วนดิฉันถูกแจ้งความแต่ยอมความกันในที่สุด”

(นางสาว ก อายุ 23 ปี สัมภาษณ์เมื่อ 3 เมษายน 2551)

“ผมถูกเจ้าของร้านนายของชำร่วยชุมชนเดียวที่กันกล่าวดูถูกเหี้ยมหามจนอับอาย เห็นกล่าวว่าเป็นโี้ปี้มา เป็นโี้ปี้ยา และเป็นคนไม่เจียมเนื้อเจียมตัว เป็นต้น และแสดงอาการรังเกียจเมื่อเข้าไปข้อของในร้าน และยังกล่าวว่า暖帽ไปจีบลูกสาวของแก นอกจากนี้ ยังชอบพูดนินทาเรื่องของผมให้ชาวบ้านที่มาข้อของในร้านฟัง จนทำให้เกิดความแค้นขึ้นมา จึงขักขวนเพื่อน 2 คนไปปล้นเจี้ยเงิน แต่แกกลับบัดขึ้น ผมจึงเอาไฟด้วยที่ห้อง 3-4 ครั้ง แล้วค่าว่าเงิน 5,500 บาท และผมต้องหนีไปประเทศไทยมาเลเซีย”

(นาย ข อายุ 17 ปี สัญชาติเมือง 20 มีนาคม 2551)

“เคยแอบดักทำร้ายร่างกายเพื่อนผู้ชายที่เป็นกะเทยในหมู่บ้านเดียวกัน เพราะแคนท์ที่ถูกด่าและต่อว่ากระแงกระแงนทุกวันว่าเป็นคนไม่รักนวลสงวนตัว คงผู้ชายไม่เข้าหน้า และมักน้ำเรื่องดังกล่าวไปเล่าให้คนอื่นฟัง จนทำให้ติดฉันต้องชวนเพื่อนอีก 3 คนนำห่อเหล็กแอบทุบตีทำร้ายร่างกายจนตกคุน้ำเข้าห้องบ้าน หัวแตก ฟกช้ำ เป็นแผลลอกไปทั้งตัว และในที่สุดเป็นพิการ อัมพาต ส่วนติดฉันถูกดำเนินคดีตามกฎหมาย”

(นางสาว ค อายุ 18 ปี สัมภาษณ์เมื่อ 26 มีนาคม 2551)

“เพื่อน 3 คนถูกวัยรุ่นต่างถิ่นไล่ฟันด้วยมีดสะสมปาด้าเจ็บถูกหามส่งห้องไอซีชั่วชั้กชวนเพื่อน 12 คนไปแก้แค้นท่ามกลางสายฝน โดยเอามีดสะสมปาด้า เหล็กบุดลับ ไม้หน้าสาม และปืนปากกาข่อนไว้ในร่ม ซึ่งในวันนั้นเป็นช่วงเทศกาลอาหารของจังหวัด เมื่อพบรู้อีก 6 คน เพื่อนทุกคนถืออาวุธริ่งไล่ฟัน ทุบตี และแทง จนทำให้คู่อริถูกแทงล้มลงกองบนพื้น 2 คน และถูกฟัดด้วยไม้หน้าสามจนเลือดสาด 4 คน หลังจากนั้นก็ขับรถจักรยานยนต์หนีไปยังต่างจังหวัดทลายปี”

(นาย ง อายุ 20 ปี สัญชาติไทย เกิดวันที่ 18 มีนาคม 2551)

“ໜຸ່ງບ້ານຂອງຜົມກັບໜຸ່ງບ້ານໃກລັດເຄີຍເປັນຄູ່ອ້ອກນຳມາຕັ້ງແຕ່ຮຸ່ນປູ່ຍ່າຕາຍາຍ ຄວັ້ງໜຶ່ງຜົມໄດ້ຮ່ວມກັບເພື່ອໄປປຸ່ມທໍາຮ້າຍຮ່າງກາຍລູກໜ້າໃໝ່ບ້ານແລະເພື່ອນ ຈ ຂອງເບາໄດຍໃຫ້ສັນນົມື້ອລະໄຟ້ໜ້າສາມທີ່ກຳລັ້ງມາເທື່ອວາງນເທສກາລຜລໄຟປະຈຳປີຂອງອຳເກອ ແລ້ວຜົມກັບເພື່ອນ ຈ ກີ່ທີ່ໄປທໍາການທີ່ກຽງເທິພາ”

(ນາຍ ຈ ອາຍຸ 19 ປີ ສັນກາຫົນເມື່ອ 28 ມິນາດ 2551)

“ເຈົ້າຂອງຮ້ານນາຍເພື່ອຮົນເຈືອຮີໄດ້ແຈ້ງຄວາມວ່າຜົມໄມ້ເຫີນຂອງເບາທີ່ແສນບາທ ແລະ ມີການພົດກະຈາຍບອກຂາວບ້ານປາກຕ່ອປາກ ທຳໃຫ້ຜົມຮູ້ສຶກອັບອາຍແລະ ໄກຮັດແຄ້ນມາກທີ່ສຸດ ທັ້ງ ຈ ທີ່ຜົມໄມ້ຮູ້ເຮືອງດັກລ່າວແລະໄມ້ໄດ້ຂໍໄມ້ເຫີນຂອງເບາເລຍ ທີ່ງວັນທີເບາໃຫ້ຮ້າຍລະເອີຍດັກຕໍ່ຕໍ່ວັງຈ ພມອູ້ຕ່າງຈັງຫວັດທີ່ຜົມກີ່ມີພຍານແວດລ້ອມມາກມາຍ ຈົນກະທັ້ງທຳວັງປລ່ອຍຕົວຜົມໄປ ແຕ່ເຈົ້າຂອງຮ້ານນາຍເພື່ອຮົນເຈືອຮີຍັງໄມ່ເລີກ ມີການພົດກະຈາຍບ່າວໄປ ເຮືອຍ ຈ ຖຸກວັນວ່າຜົມເປັນໄອ້ຫັ້ນໄມ້ປາກແບ່ງ ມີເສັ້ນມີສາຍ ກົງໝາຍທຳອະໄໄນໄດ້ ອີກທັ້ງໜັກພູດຕ່າຫອດື່ງພ່ອແມ່ ຜົມແລຍຕັດສິນໃຈແກ້ແດ້ນ ໂດຍການເຄາໄມ້ໜ້າສາມເຫັນໄປຫລັງຮ້ານໃນຫ່ວງເຫັນທີ່ຮ້ານໃກລັດຈະປິດ ແລ້ວຕີ່ຈົນທັວແຕກແລະສລບຄາທີ່ນ ແລະ ວັນຊຸ່ງເຫັນກີ່ມີທຳວຽກມາຈັບຜົມທີ່ບ້ານໃນທີ່ສຸດຜົມຕ້ອງອູ້ໃນສຕານພິນີຈົດັກແລະເຍວະຫນ”

(ນາຍ ຂ ອາຍຸ 19 ປີ ສັນກາຫົນເມື່ອ 18 ເມສາຍນ 2551)

“ເຄຍຍກພວກໄປປັບຕີແລະບກຕ່ອຍກັບວ່າຍຮຸ່ນໃນລະແວກໜຸ່ງບ້ານໃກລັດເຄີຍທີ່ມາຈົບສາວໃນໜຸ່ງບ້ານເຮີມແຮກເກີດທີ່ນີ້ຈາກການສັບຕາກນອຍ່າງໄມ້ຄົດລະແລ້ວເຮີມມີຄໍາດາມທີ່ນີ້ມາວ່າ “ມອງອະໄໄ ພາເຮືອງຫວູ້ອ” ທີ່ນີ້ເພື່ອໃນກຸລຸ່ມກີ່ເລີຍທອບວ່າ “ແລ້ວມີເຮືອງໃຫ້ຫາໄໝ ກຳລັ້ງຄົນໄມ້ຄົນມີອູ້ພົດຕີ” ລັ້ງຈາກນັ້ນທັ້ງສອງຝ່າຍຕ່າງກົງຮຸ່ມຕະຄຸມບອນກັນອ່າງເນັ້ນຈົນໄດ້ຮັບບາດເຈັບຈົນເຖິງໜັ້ນເລືອດແຕງຍາງອອກທັ້ງສອງຝ່າຍ”

(ນາຍ ຂ ອາຍຸ 16 ປີ ສັນກາຫົນເມື່ອ 16 ມິນາດ 2551)

“ຕັ້ງແຕ່ພ່ອແມ່ຜົມເສີຍຫີວິຕີຕັ້ງແຕ່ຜົມຍັງເລີກ ຜົມກີ່ທີ່ອັນອາຄັຍອູ້ກັບຍາຍທີ່ມີອາຫຼືພເລີ້ນເປີດເລີ້ນໄກ່ ແລະຜົມຕ້ອງມີເຮືອງທະເລາກເປັນປະຈຳກັບທີ່ນີ້ມ່າຍປາກຮ້າຍຂ້າງບ້ານເກີ່ຫວັນແມວຂອງເບາທີ່ມາກິນລູກໄກ່ຂອງຍາຍຜົມແລະເຮືອງທີ່ໄກໄປຫຼັ້ນໜ້າບ້ານຂອງເບາ ແລະ ຄວັ້ງໜຶ່ງມີກາຮະເລາກຍ່າງຮຸນແຮງຈົນເຖິງໜັ້ນລົງໄມ້ລົງມື້ອັນ ໂດຍເບາເຮີມຕົບໜ້າຜົມຍ່າງແຮງໝາຍຄວັ້ງ ແລະ ຜົມກີ່ຕ້ອນເບາໄດຍກາຮົບທ່ອນໄມ້ໃຫ້ມີກົງຮຸ່ມທາງພາດຕະບຸນຫຼັງ ຮ້າວ ແນ ແລະ ຂາຍຂອງເບາ 10 ກວ່າຄວັ້ງ ຈົນໃນທີ່ສຸດເພື່ອນບ້ານມາຫຼັມປ່ານກັນ”

(ນາຍ ດ ອາຍຸ 24 ປີ ສັນກາຫົນເມື່ອ 29 ມິນາດ 2551)

“ມີນັກເຮືອນຫາຍາຈາກໂຮງເຮືອນບຣິເວນໃກລັດເຄີຍແທ່ງໜຶ່ງເບົ້າມາຈົບສາວໃນໜຸ່ງບ້ານມາຫຼັມປ່ານກັນມາຄຸຍຫຼັງໂຮງເຮືອນ ແຕ່ຕກລອງກັນໄມ້ໄດ້ ອີກທັ້ງທຳໃຫ້ບັນດາລໂກສະຈິງໂກຮເຮືອກເພື່ອນອີກ 4 ດນມາຮຸ່ມທໍາຮ້າຍຈົນຕ້ອງເຫັນໄວ້ກົງພາບາລ”

(ນາຍ ດ ອາຍຸ 17 ປີ ສັນກາຫົນເມື່ອ 1 ເມສາຍນ 2551)

“เมื่อตอนที่เรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีเรื่องทะเลตะบติกับเพื่อนผู้หญิงเพราะแย่งแพน กัน จนถึงขั้นต้องนอนโกรธที่บ้าน ใบหน้าบวมบูด และไปตรวจสมองที่โรงพยาบาล ส่วนติดฉันต้องนอนโกรมอยู่ที่บ้านเช่นกัน”

(นางสาว ณ อายุ 19 ปี สัมภาษณ์เมื่อ 16 มีนาคม 2551)

“ผมมีแพนเป็นนักศึกษาพยาบาลที่อยู่บ้านใกล้กัน เธออาศัยอยู่ในหอพักของวิทยาลัย ทำให้เราไม่ค่อยได้เจอกัน ส่วนใหญ่จะพดคุยกันทางโทรศัพท์ ต่อมาก่อแม่ของแพนผมทราบเรื่องราวและไม่เห็นด้วยกับการคบหากันของเรารู้สึกว่าเราเป็นคู่ไม่เหมาะสม จึงมีการคุยกันในหมู่บ้านเดียวกันที่ขอบจีบแพน ผมมานานแล้วและมักจะมาหาแพน ผมทุกครั้งที่เรอกลับบ้าน จนทำให้พ่อแม่ของพอกับผู้ชายคนนั้นมาก แต่แพนของผมปฏิเสธและเล่าเรื่องทั้งหมดให้ผมฟัง ผมจึงตัดสินใจไปหาชายคนนั้นและพูดเจรจา กับเขานานสองนาน แต่เขายังไม่สนใจและยังยืนยันจะแต่งงานกับแพนผม จนทำให้ผมโกรธและโกรธเขามาก ผมจึงเอาไฟห้าสามlobดักทุบทัวเข้าอย่างแรงมากจนเสือดห้าดแล้วเสียชีวิต ในเวลาต่อมา ส่วนผมก็ต้องได้รับกรรมตามกฎหมาย”

(นาย ณ อายุ 25 ปี สัมภาษณ์เมื่อ 11 เมษายน 2551)

“บ้านอยู่ใกล้กับอุทยานแห่งชาติที่มีน้ำตกสวยงาม ซึ่งมีนักท่องเที่ยวมาเที่ยวมากมาก และผมกับเพื่อนได้ร่วมก่ออุโมงค์กันมาอยู่ที่น้ำตกเป็นประจำ โดยมีกวางกาม ม้าพุดถากถาง และท้าทาย นักท่องเที่ยวเสมอ ครั้งหนึ่งเกิดเจอก่ออุโมงค์วัยรุ่นที่มีการพูดประชดประชันโต้ตอบ จนมีการชกต่อยและทุบตีด้วยไม้ที่หามาได้บริเวณนั้น ทำให้ก่ออุโมงค์วัยรุ่นดังกล่าวถูกทางส่งโรงพยาบาล ส่วนผมหนีไปประเทศมาเลเซีย”

(นาย ต อายุ 21 ปี สัมภาษณ์เมื่อ 21 มีนาคม 2551)

“มีรุ่นน้องในโรงเรียนเดียวกันมักทำตัวเท่ แต่ตัวดูดี มีรากี และมีความเสน่ห์กับนักเรียนหญิงที่เป็นรุ่นน้อง รุ่นเดียวกัน และรุ่นพี่ ทำให้ผมและเพื่อน ๆ หมั่นไล่ที่รุ่นน้องทำตัวเกินหน้าเกินตา ไม่เห็นหัวของรุ่นพี่อย่างพากเพียบ ผมจึงเข้าไปตักเตือนบ่มบูด แต่เขากลับตอบว่า “รู้ไหมว่าคุณใคร” ทำให้ผมและเพื่อน ๆ โกรธมากขึ้นจนกระหึ่มและรุมทำร้ายร่างกายเขานอกได้รับบาดเจ็บสาหัส”

(นาย ต อายุ 21 ปี สัมภาษณ์เมื่อ 21 มีนาคม 2551)

ประสบการณ์จากการเห็นพ่อแม่ตอบตีกัน

ตารางที่ 2: ประสบการณ์จากการเห็นพ่อแม่ตอบตีกัน

การเห็นพ้องแม่تبตีกัน	จำนวน	ร้อยละ
เคยเห็นป่วยครั้ง	29	48.3
เคยเห็นนาน ๆ ครั้ง	20	33.4
ไม่เคยเห็น	11	18.3

จากตารางที่ 2 พบว่า เยาวชนที่เคยมีพฤติกรรมรุนแรงเคยเห็นพ่อแม่ทะเลาะบดดีกันบ่อยครั้งมากที่สุด (ร้อยละ 48.3) รองลงมาเคยเห็นพ่อแม่ทะเลาะบดดีกันนาน ๆ ครั้ง (ร้อยละ 33.4) และไม่เคยเห็นพ่อแม่ทะเลาะบดดีกัน (ร้อยละ 18.3) ตามลำดับ ดังตัวอย่างค่าให้สัมภาษณ์ต่อไปนี้

“พ่อกับแม่มากจะทะเลาะตบตีกันเป็นประจำตั้งแต่ผมจำความได้ ส่วนใหญ่จะทะเลาะเรื่อง การใช้จ่ายเกินตัวและฟุ่มเฟือยของพ่อและการเลี้ยงลูกไม่ดีของแม่ และทำให้ผมรู้สึกสลดใจ หนู เครียด สองสามแม่ที่ญาพ่อตี และอย่างจะรบกวนความเครียด”

(นาย ข อายุ 17 ปี สัมภาษณ์เมื่อ 20 มีนาคม 2551)

“พ่อแม่มักจะทะเลาะบดตีกันบ่อยมาก ส่วนใหญ่จะทะเลาะเรื่องลูก เพราะพ่อเป็นคนเอาใจลูกมาก ไม่ค่อยร่าลูก ในการนี้ที่ลูกทำตัวไม่ดีหรือทำผิดก็จะโทษแม่ว่าเลี้ยงลูกอย่างไรถึงเป็นอย่างนี้ ในขณะที่แม่มักโทษว่าลูกทำตัวเอง แม่บอกรสสั่งสอนอย่างดีแล้ว สอนแล้วไม่รู้จักจำ เข้าหูเข้าใจหลุบๆ ว่า จนทำให้พ่อเอื้อมระอา ชาชินกับเหตุการณ์ดังกล่าวจนคิดว่าเป็นเรื่องปกติ แต่ก็เจ็บใจตนเองเหมือนกัน ที่เป็นต้นเหตุทำให้พ่อแม่ต้องทะเลาะบดตีกัน”

(นาย ง อายุ 20 ปี สัญชาติไทย เกิดวันที่ 18 มีนาคม 2551)

“พ่อกับแม่จะทะเลกันบ่อยมาก บางครั้งพ่อแม่มีการลงไม้ลังเมื่อกับแม่ ทำให้แม่ต้องนั่งร้องไห้เป็นประจำ จนบางครั้งผมอยากระเข้าไปช่วยแม่ อยากระเข้าไปชกกับพ่อ แต่แม่ก็สั่งห้ามตลอดเวลา ว่าลูกที่ดีทำอย่างนั้นไม่ได้ เป็นการเรนรุณพ่อ ที่งทำให้แม่ต้องเครียดมากกับปัญหาการทะเลตบตีของพ่อแม่ และบางครั้งผมต้องหนีไปอยู่กับเพื่อนที่远离ท่อง”

(นาย ช อายุ 19 ปี ส้มภาษณ์เมื่อ 18 เมษาฯ 2551)

“การทะเลาะ斗ดีระหว่างพ่อแม่ก็มีบ้างพอสมควร ซึ่งการทะเลาะทุกครั้งพ่อแม่กับตัวแม่ เสมอ ทำให้แม่ต้องพาลูกและหอบเสื้อผ้ากลับไปอยู่บ้านนายเป็นประจำ และในที่สุดพอกับแม่ต้องแยกทางกัน เพราะทนอยู่กันไม่ได้แล้ว และทำให้แม่ต้องอยู่กับพ่อ”

(นาย ณ อายุ 18 ปี สามヶ月์เมื่อ 30 เมษายน 2551)

“พ่อแม่กับทะเลาะกันบ่อย และแม่ก็มีการทำร้ายร่างกายซึ่งกันและกันอยู่เสมอ บางครั้งมีการตบตี ชกต่อย ศอก และเข่า เหมือนกับการยกมวยไทยคู่เอก และบางครั้งมีการใช้เครื่องทุนแรงในการทำร้ายร่างกาย เช่น ไม้ เก้าอี้ หม้อ กระ腾 และไม้กวาด เป็นต้น จนทำให้ทั้งพ่อแม่ต้องสะบักสะบอมกันทั้งคู่ ซึ่งทั้งคู่เป็นคนไม่ยอมกันง่าย ๆ และในการทะเลาะจะยุติไม่ได้มีฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดหนีหรือขออยู่ จนชาวบ้านรู้กันทั่ว ไม่มีใครกล้าช่วย และผู้คนต้องหันฟ้างและทนดูตั้งแต่เล็ก ๆ จนกระทั่งโต จนมีความรู้สึกแย่ ๆ แต่ก็เอื้อมรณะ และสลดหดหู่มากเข่นกัน”

(นาย บ อายุ 22 ปี สามヶ月์เมื่อ 26 เมษายน 2551)

“การทะเลาะ斗ดีระหว่างพ่อแม่มีเป็นประจำ โดยเฉพาะในช่วงที่พ่อแม่เหล้ากลับมา แม่จะหาเรื่องแม่เสมอ ส่วนใหญ่พ่อจะขอเงินแม่เพื่อไปตีมเหล้าต่อ บางครั้งแม่ก็ให้ แต่บางครั้งแม่ก็ไม่ให้ เพราะต้องนำเงินไปใช้จ่ายในส่วนที่จำเป็น เช่น ค่าเช่าบ้าน ค่าน้ำ ค่าไฟ และค่าอาหาร เป็นต้น แต่พ่อก็ไม่ฟังแล้วลงมือตบตีแม่อย่างรุนแรงแล้วนำเงินไปตีมเหล้า”

(นาย ป อายุ 18 ปี สามヶ月์เมื่อ 23 เมษายน 2551)

ประสบการณ์ความรุนแรงจากสื่อการพยนตร์

ตารางที่ 3: ประสบการณ์ความรุนแรงจากสื่อการพยนตร์

การพยนตร์ที่ชอบที่สุด	จำนวน	ร้อยละ
บู๊แอ็คชั่น ต่อสู้	41	68.3
ผจญภัย ลีกลับ	12	20.0
อภินิหาร	7	11.7

จากตารางที่ 3 พบว่า เยาวชนที่เคยมีพฤติกรรมรุนแรงชอบรับชมการพยนตร์ประเภทบู๊แอ็คชั่นและต่อสู้มากที่สุด (ร้อยละ 68.3) รองลงมาชอบรับชมการพยนตร์ประเภทผจญภัยและลีกลับ (ร้อยละ 20.0) และชอบรับชมการพยนตร์ประเภทอภินิหาร (ร้อยละ 11.7) ตามลำดับ ดังตัวอย่าง คำให้สัมภาษณ์ต่อไปนี้

“ผมขอبدดูภาพนิทรรศภาพที่มีการยิงต่อสู้อย่างสนุกสนาน เช่น เรื่อง กู้หัวใจ ตำราจตัดตำรา แผลคอมคัน เป็นต้น และล่าสุดผมก็เรื่องลุยบ้าเดือด ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับ การใช้ชีวิตของตำราที่มีสองฝ่าย คือ ฝ่ายแรกเป็นตำราที่ดีมีคุณธรรม กับอีกฝ่ายตำราที่ค้า ยาเสพติดและร่วมมือกับเจ้าพ่อมาเฟีย”

(นาย ข อายุ 17 ปี สัญชาติไทย เกิดวันที่ 20 มีนาคม 2551)

“ภาพนยนตร์ที่ขอบคุณส่วนใหญ่เป็นเรื่องบู๊ แอ็คชั่น ยิง และเรื่องเจ้าพ่อมาเฟียยกพวกตีกัน ซึ่งคุณแล้วเหมือนกับชีวิตของตนเอง โดยเฉพาะเรื่องที่พระเอกเป็นโจรอัจฉริยะวิธีการที่เหนือชั้น แล้วทำรากลึกไปได้ และเรื่องที่ประทับใจมากที่สุด คือ เรื่อง ITALIAN JOB และเรื่อง SHOOTING ซึ่งมี Mark Walberg เป็นพระเอกทั้งสองเรื่อง ส่วนหนังรักและหนังผีไม่ขอบคุณ และขอบคุณหนังโป๊มากกว่าคุณแล้วได้อารมณ์”

(นาย ง อายุ 20 ปี สัมภาษณ์เมื่อ 18 มีนาคม 2551)

“ขอบคุณพยนตร์ประเภทบู๊ต่อสู้อย่างดุเดือด หนังเกี่ยวกับเจ้าพ่อ โดยล่าสุดผมถูกรีวิว CHICAGO ที่มี Leonardo DiCaprio เป็นตัวรานำแสดง ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับแก๊งมาเฟียในเมริกา และคุณ 5 รอบแล้วก็ยังไม่เบื่อ ยังอยากรอต่ออีก จากหนังดังกล่าวทำให้ผมได้รู้เกี่ยวกับการเหยียดสีผิว ในเมริกา มีการแก่งแย่งชิงดินแดนและแย่งผลประโยชน์ระหว่างเจ้าพ่อ และการขายยาเสพติด และอีกเรื่องที่ดูคือ AMERICAN HISTORY-X เป็นเรื่องเกี่ยวกับการเหยียดสีผิวในเมริกา เช่นกัน จากเรื่องนี้ทำให้ผมได้รู้ถึงการแต่งกายของวัยรุ่นอีกชื่อและภาระวางแผนโฉมต่อๆ กัน

(นาย ช อายุ 19 ปี สัมภาษณ์เมื่อ 18 เมษายน 2551)

“ขอบคุณนั้นแล้วคั่น บู๊ สงเคราะห์ และหนังที่มีลักษณะการต่อสู้กันอย่างดุเดือดเผ็ดมัน เพราเมื่อความรู้สึกต้องนั่งลุ้น สะใจ และอย่างจะมีสีเมื่อในการต่อสู้ให้เก่งเหมือนกับพระเอก และจะนำเทคนิค วิธีการต่อสู้ไปใช้ฝึกฝนและนำไปใช้จริง และมีความผันโนยาจจะยิงปืนให้เก่งและมีวีวิธีของตนเอง”

(นาย ณ อายุ 17 ปี สัมภาษณ์เมื่อ 1 เมษายน 2551)

“ขอบคุณครครและภาพยนตร์เกี่ยวกับตำราจกบผู้ร้าย และทหารสู้รบกัน เช่น สารวัตรเตือน อังกอร์ และทอง เป็นต้น ทำให้รู้สึกถึงวิธีการยิงเป็น และการเลือกสถานที่ที่เหมาะสมในการยิง ซึ่งทุกครั้งที่ดแล้วรู้สึกสงบใจ และอย่างจะเป็นตำราหรือทหาร”

(นาย ณ อายุ 18 ปี สัมภาษณ์เมื่อ 30 เมษายน 2551)

“ส่วนใหญ่ผมจะดูภาพนิทรรศน์แนวแอดดิชันที่มีการต่อสู้และยิงกันตลอดทั้งเรื่อง โดยเฉพาะเรื่องเกี่ยวกับเจ้าพ่อมาเฟียยิ่งขอบคุณมาก ซึ่งเป็นเรื่องที่รู้ทึกติดตามว่าสุดท้ายพระเอกจะเป็นอย่างไร จะตายหรือไม่ จะถูกจับหรือไม่ หรือสามารถหนีรอดได้ และเวลาที่พระเอกถูกซ้อมแล้วมีความรู้สึกดีนั้นแทนพระเอก จนบางครั้งจินตนาการว่าตนเองเป็นเพื่อนพระเอกที่เข้าไปช่วยพระเอกแล้วฝ่าพากผู้ร้ายจนหมด และเมื่อถูกหันหัวงายครั้งก็มีการเลียนแบบพฤติกรรมของนักแสดง เช่น เทคนิคการแทงโดยใช้มีดคัตเตอร์ และเคยนำไปใช้เมื่อครั้งที่มีเรื่องกับคู่อริเก่า โดยการแทงด้วยมีดคัตเตอร์ที่หน้าห้องครัวแล้วหักใบมีดคัตเตอร์เพื่อให้หักในห้อง เป็นต้น”

(นาย ท อายุ 20 ปี ลัมภากษณ์เมื่อ 22 พฤษภาคม 2551)

“ส่วนใหญ่ผมดูภาพนิทรรศน์แนวแอดดิชันที่มีการต่อสู้ สงคราม แก่งแย่งชิงดิน แย่งชิงผลประโยชน์ ค้ายาเสพติด และค้าอาวุธสังหาร โดยเฉพาะเรื่องเกี่ยวกับการต่อสู้ระหว่างแก่งต่าง ๆ ที่มีพระเอกที่ต่อสู้เก่ง ๆ กับผู้ร้ายเป็นสิบ ๆ ร้อย ๆ ดูแล้วทำให้รู้สึกว่าพระเอกเป็นอีก一人 และจะให้เทคนิคและวิธีการต่อสู้ไปฝึกใช้”

(นาย อ อายุ 18 ปี ลัมภากษณ์เมื่อ 20 พฤษภาคม 2551)

“ขอบคุณนั้นยื่องกลับมาเพียบมากที่ได้รับ ค้ายาเสพติด และค้าอาวุธสังหาร โดยเฉพาะจากที่มีการยกพวกตีกันระหว่างแก่งต่าง ๆ มีหลากหลายชนิด ที่สามารถทำอย่างนั้นได้ต้องเป็นลูกผู้ชายที่ใจถึง เป็นที่ยอมรับของเพื่อน ๆ และที่สำคัญดูแล้วทำให้ระบบความเครียด ความโกรธ ผ่อนคลาย และจินตนาการว่าเหมือนกับว่าเราเป็นพระเอกในหนังที่กำลังต่อสู้กับผู้ร้ายเป็นร้อย ๆ ”

(นาย ป อายุ 18 ปี ลัมภากษณ์เมื่อ 23 เมษายน 2551)

ประสบการณ์ความรุนแรงจากการเล่นเกม

ตารางที่ 4: ประสบการณ์ความรุนแรงจากการเล่นเกม

gameที่ชอบเล่นที่สุด	จำนวน	ร้อยละ
ต่อสู้ สงคราม รบธง	48	80.0
ลับสมอง	8	13.3
กีฬา	4	6.7

จากตารางที่ 4 พบว่า เยาวชนที่เคยมีพฤติกรรมรุนแรงชอบเล่นเกมประเภทต่อสู้ สงคราม และรบธงมากที่สุด (ร้อยละ 80.0) รองลงมาคือลับสมอง (ร้อยละ 13.3) และชอบเล่นเกมประเภทกีฬา (ร้อยละ 6.7) ตามลำดับ ดังตัวอย่างคำให้ลัมภากษณ์ตอบไปนี้

“ດີພັນມັກເລີ່ມແກມດຣາກກົ້ອນບອລ (Dragon Ball) ມາກທີ່ສຸດ ທີ່ເປັນແກມທີ່ສາມາດເຫັນເມຕ່ອ ອິນເທິວົນເນື້ນ ແລະ ທີ່ບ້ານກີໃຫ້ອິນເທິວົນເນື້ນຄວາມເຮົວສູງ 2 ກີກະໄບຕ ທຳໃຫ້ສາມາດເລີ່ມແກມໄດ້ອ່າງເຕີມທີ່ ທີ່ສ່ວນໃຫຍ່ຈະເລີ່ມແກມທີ່ເກີຍວ່ອງຂອງກັບການຕ່ອສູ້ ນອກຈາກນີ້ ດີພັນຍັງຂອບເລີ່ມແກມສຕຣີ່ໄ ໄຟົດເຕົວ (Street Fighter) ໂດຍເລືອກເລີ່ມເປັນສາວຫາວຈິນ ແລະ ເລືອກຕ່ອສູ້ກັບພວກນັກຕ່ອສູ້ຜູ້ຫາຍຕ່າງ ຈ ໂດຍຕອນທີ່ເລີ່ມ ສາມາດຕ່ອສູ້ອ່າງເຫັນ ທັງທະ ຕບ ປືບ ຂາທອຍ ແລະ ທລບທລິກູ່ຕ່ອສູ້ ທຳໃຫ້ຂະນະໄດ້ທຸກຄົນເຂຍ ທີ່ເນື້ອເລີ່ມບ່ອຍ ຈ ທຳໃຫ້ສະໃຈ ແລະ ຈິນຕາກາວວ່າຕານເອງເປັນຜູ້ຫຼົງທີ່ມີວິທາກາຕ່ອສູ້ ແລະ ປັບກັນທີ່ເກັ່ງ ຕີ່ສຸດ ແມ່ກະຮ່າທັ້ງຜູ້ຫາຍກີ່ໄມ້ສາມາດຮູ້ໄດ້ ແລະ ທີ່ສຳຄັນເມື່ອຕອນອ່ອງໄຮງເຮັຍນປະກມດີພັນມັກຈະນຳກາພ ກາຮຕ່ອສູ້ໃນແກມມາເລີ່ມສຸກ ຈ ກັບເພື່ອຜູ້ຫຼົງ ແລະ ເພື່ອຜູ້ຫາຍ ແຕ່ເລີ່ມໄປເລີ່ມມາກລັບກລາຍເປັນກາຮເລີ່ມ ທີ່ເພີ່ມຄວາມຮຸນແຮງເຮື່ອຍ ຈ ຈົນທຳໃຫ້ເພື່ອນ ຈ ຕົວດີ່ໄດ້ຮັບບາດເຈັບ ແລະ ໃນປັຈຸບັນດີພັນເຄຍນໍາວິທີກາຮຕ່ອສູ້ ໃນແກມມາເຕະ ປືບ ແລະ ຂາທອຍກັບເພື່ອນຜູ້ຫຼົງ ແລະ ເພື່ອນຜູ້ຫາຍໃນຫ້ອ່ານມາແລ້ວລາຍຄັ້ງ”

(ນາງສາ ກ ອາຍຸ 23 ປີ ສັນກາຜະນົມເມື່ອ 3 ພຶສພາຍນ 2551)

“ສ່ວນໃຫຍ່ເລີ່ມແກມອອນໄລນ໌ທາງອິນເທິວົນເນື້ນທີ່ຮ້ານໃນຕົວຈັງຫວັດ ໂດຍຂອບເລີ່ມແກມປະເທດທີ່ມີ ກາຮຍີ່ ຕ່ອສູ້ ແລະ ແນວສົງຄຣາມໃນວິກາສ ໂດຍແພພາວຍ່າງຍື່ງແກມປະເທດແນວສົງຄຣາມໃນວິກາສທີ່ມີ ຍານອາກາສ ແລະ ອາວຸຮທີ່ທັນສມ້ຍ ແລະ ແປລກ ຈ ເປັນແກມທີ່ຍິງສູ້ຮັບກັບມຸນໜູ້ຍື່ງຕ່າງທີ່ມີຍານວິກາສມາກມາຍ ພລາຍລຳ ໃນຂະນະທີ່ມີຍານເພີ່ຍງລຳເຕີ່ຍາ ແລະ ເປັນແກມທີ່ຜມຍິງຍ່າງເມາມນ ສະໃຈ ແລະ ດຸດເດືອດມາກ ຈົນບາງຄັ້ງພົມຍັງເກີນມາຝັ້ນ ໂດຍຝັ້ນວ່າພົມເປັນວັກນອກວິກາສທີ່ໄປສູ້ຮັບຂະນະກລັບມາ ຈົນກລາຍເປັນຢືນໄວ່ ແລະ ເປັນທີ່ນັບໜ້າຄືອຕາບອອກຄົນທ່ວ່າ ຈ ໄປ ແລະ ທີ່ສຳຄັນທຳໃຫ້ພົມຝັ້ນອຍາກມີອ້າຍື່ພເປັນທ່ານວິກາສ ແຕ່ໃນທາງ ເປັນຈົງພົມກລັບຕາການ ໄນເວົ້າຍື່ພທີ່ແນ່ອນ”

(ນາຍ ກ ອາຍຸ 20 ປີ ສັນກາຜະນົມເມື່ອ 18 ມິນາຄມ 2551)

“ຂອບເລີ່ມແກມປະເທດໂມຍຂອງແລ້ວໜີກາຮຈັບຖຸມຂອງຕໍາວັຈ ເມື່ອຕໍາວັຈເຂົ້າມາໄກລັກກີ່ປີບຮັດ ຈັກຮຽນຍົນດີຂອງຕໍາວັຈ ແລະ ເວົາໄມ້ຕໍາວັຈໃຫ້ຕົກຈາກຮັດ ທີ່ເກີຍວ່າຮູ້ສຶກສະໃຈສຸດ ຈ ນອກຈາກນີ້ ຍັງຂອບເລີ່ມແກມເກີຍວ່າກັບສົງຄຣາມແນວທີ່ມີກາຮຍີ່ ຮບຮາມຝ່າຍ”

(ນາຍ ຂ ອາຍຸ 16 ປີ ສັນກາຜະນົມເມື່ອ 16 ມິນາຄມ 2551)

“ຂອບເລີ່ມແກມສົງຄຣາມ ຮບຮາມຝ່າຍ ຍັງກັນ ໂດຍແພພາກຮູ້ຮັບໃນຍານວິກາສ ແລະ ແກມທີ່ຂອບເປັນພື້ນເຕີມ ໄດ້ແກ່ ‘Counter Stares’ ທີ່ເປັນແກມສົງຄຣາມທີ່ມີກາຮຫຼຸມຍື່ງຄູ່ຕ່ອສູ້ ໂດຍມີກາຮແວນຍື່ງຫລຸບ ອ່ອງຕໍາມມຸມຕິກ ມີກາຮຫຼຸມເລັນສົ່ງເພື່ອທາຄັດຮູ້ ເລີ່ງໄປທີ່ຫົວຂອງຕັດຮູ້ແລ້ວຍີ່ຈາກກະໄຫລກ ທຳໃຫ້ສຸກມາກ ອ່າງໄມ້ຮູ້ສຶກຕ້ວ່າ ແລະ ທີ່ສຳຄັນຂອບເລີ່ມເປັນຝ່າຍອຮຽມມາກວ່າເປັນຝ່າຍອຮຽມ”

(ນາຍ ກ ອາຍຸ 20 ປີ ສັນກາຜະນົມເມື່ອ 18 ມິນາຄມ 2551)

“ส่วนใหญ่จะเล่นเกมเกี่ยวกับสังคมร่วมประวัติศาสตร์ที่มีการยิงและรบรวมกัน เพราะเกมที่สนุกสนานมีต้นเหตุเร้าใจ และสะใจดีเมื่อสามารถเล่นชนะ นอกจากนี้ ทำให้เรารู้สึกกลยุทธ์การรบ จากเกมที่เล่นอีกด้วย”

(นาย จ อายุ 19 ปี สัมภาษณ์เมื่อ 28 มีนาคม 2551)

“ขอบเล่นเกมไฟมากที่สุด เพราะเป็นการฝึกสมองและสนุกสนาน หลังจากนั้นไปเล่นไฟกับเพื่อน นอกจากนี้ ยังเล่นเกมเกี่ยวกับการต่อสู้ โดยเฉพาะเกมสตรีท ไฟต์เตอร์ (Street Fighter) และเคาน์เตอร์ สเตตัส (Counter Stares) ซึ่งเป็นเกมที่ได้รับความนิยมอย่างแพร่หลายในกลุ่มคอเกมทั้งหลาย เมื่อเลิกจากการเล่นมักจะมีการแสดงท่าที่การต่อสู้ในเกมคนเดียวบ้าง (หากต่อylem) และดงท่าทีกับเพื่อนร่วมห้องบ้าง และบางครั้งเล่นโดยเดียวทำให้เพื่อนกรี๊ด จนต้องมีการขอกต่ออยกันจริง ๆ”

(นาย ช อายุ 19 ปี สัมภาษณ์เมื่อ 18 เมษายน 2551)

“ส่วนใหญ่จะเล่นเกมประเภทสังคมและที่มีการต่อสู้กันอย่างดุเดือด เพราะทำให้เกิดแรงกระตุน ตื่นเต้น อยากทำอย่างนั้นบ้าง เป็นวิธีการที่สะใจดี ตื่นตัว พันต่อฟัน และที่สำคัญอย่างมาก มีฝีมือในการต่อสู้ให้เก่งเหมือนกับในเกม และจะนำเทคนิคหรือการต่อสู้ในเกมไปใช้ฝึกฝนและนำไปใช้จริง”

(นาย ณ อายุ 17 ปี สัมภาษณ์เมื่อ 1 เมษายน 2551)

“โดยส่วนใหญ่จะเล่นเกมมวยปล้ำ และเกม Street Fighter ซึ่งเป็นเกมแนวการต่อสู้ เมื่อเล่นทำให้เรารู้สึกสนุกตื่นเต้นและมีความตื่นเต้น ทำให้เราตื่นตัว ตื่นตัว และมีการอาวุธทุกรูปแบบเพื่อให้ชนะคู่ต่อคู่”

(นาย ต อายุ 21 ปี สัมภาษณ์เมื่อ 21 มีนาคม 2551)

“ขอบเล่นเกมสังคมที่มีด่านชั้นช่อน มีอาวุธมากมายหลากหลาย และคู่ต่อสู้ที่หลากหลายประเภท ทำให้ตื่นเต้นและสะใจ จนทำให้เรารู้สึกตื่นตัว ตื่นตัว และมีการแสดงท่าที่การต่อสู้ในเกม ทำให้เราตื่นตัว ตื่นตัว และมีการแสดงพฤติกรรมดังกล่าวกับเพื่อนที่โรงเรียนบ่อยครั้ง”

(นาย ณ อายุ 18 ปี สัมภาษณ์เมื่อ 30 เมษายน 2551)

ປະສົກການຟ້າຈາກການຄູກລົງໄທຫຍ່າງຮຸນແຮງ

ຕາரາງທີ 5: ປະສົກການຟ້າຈາກການຄູກລົງໄທຫຍ່າງຮຸນແຮງ

ການຄູກລົງໄທຫຍ່າງຮຸນແຮງ	ຈຳນວນ	ຮ້ອຍລະ
ເຄຍຄູກປ່ອຍຄັ້ງ	23	38.3
ເຄຍຄູກນານ ໆ ຄັ້ງ	21	35.0
ໄໝເຄຍຄູກ	16	26.7

ຈາກຕາරາງທີ 5 ພບວ່າ ເຍວະນທີເຄຍມີພຸດີກຣມຮຸນແຮງເຄຍຄູກລົງໄທຫຍ່າງຮຸນແຮງປ່ອຍຄັ້ງ ມາກທີ່ສຸດ (ຮ້ອຍລະ 38.3) ຮອງລົງມາເຄຍຄູກລົງໄທຫຍ່າງຮຸນແຮງນານ ໆ ຄັ້ງ (ຮ້ອຍລະ 35.0) ແລະ ໄໝເຄຍຄູກລົງໄທຫຍ່າງຮຸນແຮງ (ຮ້ອຍລະ 26.7) ຕາມລຳດັບ ດັ່ງຕົວຍ່າງດຳໃຫ້ສັນການຟ້າໃໝ່ໄປນີ້

“ດີພັນເຄຍຄູກພ່ອແມ່ທໍາໄທຫຍສມອ ທີ່ບັນຍົງຄັ້ງກີ່ອມຮັບວ່າທໍາມີດຈວິງ ເຊັ່ນ ສີມຫຼຸງໜ້າວ ສີມທໍາກັບໜ້າວ ສີມທໍາງນັບນ້ານ ແລະໄໝ່ດູແລນ້ອງ ເບີນຕັນ ແລະບານຄັ້ງກີ່ຄູກລົງໄທຫຍໂດຍໄມ່ທ່ານສາເຫຼຸດ ທີ່ແທ່ຈົງວ່າເປັນພະວະໄຮ ທີ່ອັນເຕີກເຕີກ ໆ ນັ້ນສ່ວນໃຫຍ່ຈະຄູກທໍາໄທຫຍໂດຍການເສີ່ນຕີ່ດ້ວຍໄຟຟ່າແລະໄຟກວາດ ແລະເມື່ອໂຕເຫັນມານິດໜີ່ກີ່ຈະຄູກທໍາໄທຫຍໂດຍການຕົບ ເທະ ແລະຂ່າວ້າງສີ່ງຂອງໃສ່ ແລະໃນປ່າຈຸບັນ ກີ່ຍັງຄູກທໍາໄທຫຍ່າງແໜ່ນແດີມ ໂດຍສ່ວນໃຫຍ່ຈະຄູກທໍາໄທຫຍໂດຍການມັດກັບເສາບັນແລ້ວຄູກເສີ່ນຕີ່ ທີ່ບັນຍົງທີ່ຈຳກັດໃຈແລະເຈັບໃຈສມອກັບເຫດການຟ້າດັ່ງກ່າວ່າ”

(ນາງສາວ ດ ອາຍຸ 18 ປີ ສັນການຟ້າເມື່ອ 26 ມີນາດົມ 2551)

“ເຄຍຄູກພ່ອແມ່ທໍາໄທຫຍ່າງຮຸນແຮງປະມາດ 5 ຄັ້ງ ເພຣະນີມອຍເສີນ ຖອງ ແລະທ່ານພົມສີນ ມີຄາບອອງພ່ອແມ່ ພື້ນອອງ ແລະຄູາຕີ ໆ ເພື່ອນໍາເລີນໄປຫຼື້ອຍາເສພັດ ນອກຈາກນີ້ ເຄຍຄູກທໍາໄທຫຍທີ່ໄມ່ຄ່ອຍຮຸນແຮງກີ່ນັບຄັ້ງໄມ່ກ້າວນ ໃນການທໍາໄທຫຍ່າງຮຸນແຮງທັ້ງ 5 ຄັ້ງມີມະຄູກລໍາມໄຟ່ຂັ້ງໃນຫ້ອງເປັນອາທິດຍ ໆ ແລ້ວພ່ອກົມາຫັກກາມແໜ່ນກັບຕໍ່າວົງສອບສວນຜູ້ຮ້າຍ ຕ້າມໄມ່ຍອມຮັບກີ່ຈະຄູກພ່ອຕົບຕີ່ແລະເສີ່ນຕີ່ອ່າງແຮງ ເພຣະນີມເປັນຄູນປາກແຫັງຄົນ ໄມ່ຍອມຮັບຜິດໜ່າຍ ໆ ເລຍຄູກພ່ອເສີ່ນຕີ່ເປັນອາທິດຍ ໆ ທີ່ບັນຍົງຄັ້ງພົມກີ່ອມຮັບຜິດ ບັນຍົງຄັ້ງກີ່ມີລັກສູານ ມີພຍານຮູ້ເທິ່ນ ແລະບັນຍົງຄັ້ງພົມກີ່ໄມ່ຍອມຮັບຜິດ”

(ນາຍ ດ ອາຍຸ 20 ປີ ສັນການຟ້າເມື່ອ 18 ມີນາດົມ 2551)

“ພມເຄຍຄູກແມ່ແລະພໍ່ຂ້າຍທໍາໄທຫຍ່າງຮຸນແຮງສຳເນົາສມອ ເພຣະນີມເປັນເຕີກເກຣ່ອບຮັງແກ ແລະທ່າເຮື່ອງຫາວັນໄປທ່າວ ຮົມທັ້ງຂອບນີມຍທ່ານພົມສີນຂອງຫາວັນເພື່ອນໍາເລີນໄປເສພາຍາ ໂດຍສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ຈະເສີ່ນຕີ່ດ້ວຍໄຟ່ໜິດຕ່າງ ໆ ສ່ວນພໍ່ຂ້າຍຈະເທະ ບກຕອຍ ຕົບຕີ”

(ນາຍ ຈ ອາຍຸ 19 ປີ ສັນການຟ້າເມື່ອ 28 ມີນາດົມ 2551)

“พ่อเคยลงโทษผมอย่างรุนแรงหลายครั้ง ครั้งที่จำได้ดีที่สุดคือในครั้งที่ครูที่โรงเรียนมาบอกพ่อแม่ของผมว่าผมไม่ใช่เด็กครูที่โรงเรียนจำนวนหลายพันบาท จนทำให้พ่อแม่ต้องอับอายขายหน้า และทำให้พ่อโกรธมากและติ่มอย่างแรงอย่างไม่หยั่งเมื่อฉันทำให้ผิดนอนสลบหมดสติ และมีเพื่อนบ้านเข้ามาห้าม เพราะสงสาร และปัจจุบันผมก็มีผลเป็นติดตัว”

(นาย ช อายุ 19 ปี ลัมภาษณ์เมื่อ 18 เมษายน 2551)

“ผมเคยถูกลงโทษอย่างรุนแรงหนึ่งครั้งในชีวิต คือ ครั้งที่ผมไปมีเรื่องของต่ออยกับลูกกำนัน เกี่ยวกับการเคลียร์กันไม่ได้ในเรื่องที่ลูกกำนันมาจีบแฟน ทำให้ผมบันดาลโกรธจึงโทรศัพท์เรียกเพื่อนอีก 4 คนมารุมทำร้ายจนลูกกำนันต้องเข้าโรงพยาบาล ซึ่งในครั้งนั้นกำนันมาต่อว่าพ่อแม่ผมที่บ้านและจะจับผมเข้าคุกให้ได้ แต่แม่ผมไปหาผู้ใหญ่ท่านหนึ่งที่กำนันให้ความเคารพนับถือเข้ามาเจรจา จ่ายค่าเสียหาย เรื่องก็จบลงได้ดี แต่พ่อแม่โกรธผมมาก ท่านเลยตอบตีผม และห้ามไม่ให้ออกนอกบ้าน 1 เดือน”

(นาย ณ อายุ 17 ปี ลัมภาษณ์เมื่อ 1 เมษายน 2551)

“เคยถูกพ่อเมื่ยนด้วยไม้แขวนเลือด เพราะไม่ไปเรียนทั้งโรงเรียนสามัญ โรงเรียนตาดีก้า และเรียนอัลกูร้านตอนกลางคืน ส่วนใหญ่จะถูกพ่อตี ส่วนแม่นั้นส่วนใหญ่จะด่ามากกว่าตี”

(นาย ณ อายุ 18 ปี ลัมภาษณ์เมื่อ 30 เมษายน 2551)

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยดังกล่าวคณบุคคลวิจัยมีประเด็นสำคัญที่จะอภิปรายผลอยู่ 3 ประเด็น คือ

1) เยาวชนที่เคยมีพฤติกรรมรุนแรงเกือบครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 48.3) เคยเห็นพ่อแม่ทะเลาะ斗ติกันบ่อยครั้ง และเยาวชนอีกหนึ่งในสาม (ร้อยละ 33.4) เคยเห็นพ่อแม่ทะเลาะ斗ติกันนาน ๆ ครั้ง ซึ่งผลการวิจัยดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า ครอบครัวมีอิทธิพลมากต่อพฤติกรรมของเยาวชน กล่าวคือ การที่เยาวชนแสดงพฤติกรรมได้อกมานั้นส่วนหนึ่งมาจากการณ์ตรง ซึ่งเป็นพฤติกรรมการเลียนแบบที่เกิดจากการเรียนรู้พุทธิกรรมจากบุคคลรอบข้างที่ใกล้ชิด ดังที่แบนดูรา (Bandura, 1986) และโคลอโรสา (Colorosa, 2003) กล่าวว่า เด็กจะมีการเรียนรู้พุทธิกรรมจากบุคคลรอบข้าง และมีการเลียนแบบพุทธิกรรมตามที่ได้เรียนรู้มา โดยเฉพาะอย่างยิ่งบุคคลที่ตนให้ความเคารพนับถือ และมีความใกล้ชิดสนิทสนม และส่วนฯ พรพัฒนา (2525) ศึกษาพบว่า ในช่วงแรกเด็กจะเลียนแบบพุทธิกรรมจากบุคคลที่ใกล้ชิดที่สุด คือ พ่อแม่ ซึ่งมีความหมายถึงผู้ปกครองและผู้เดี้ยงดูเด็กแทนพ่อแม่ด้วย

ดังนั้น การที่พ่อแม่มีการทะเลาะ斗ติกันนั้นส่งผลต่อการแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรง ของเยาวชนด้วยเห็นแก้ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของสานิต รัตตัญญ (2533) ที่กล่าวว่า นักเรียน

ທີ່ມີພຸດທິກຣມຮຸນແຮງມາຈາກຄຣອບຄຣວ້າທີ່ມີກາຣະເລາທັບຕິກັນ ນອກຈາກນີ້ ເຍວັນທີ່ມີພຸດທິກຣມຮຸນແຮງສ່ວນໃຫຍ່ມາຈາກຄຣອບຄຣວ້າທີ່ມີຄວາມັດແຍ້ງກັນສູງມາກ (ເບີນຈະຮັນ ສາມສາລີ, 2540; ກອບໂຫຼກ ຈຸງເໜີ, 2541; ລດອງ ສຸງຈັນທີ່, 2542) ຄວາມັດແຍ້ງຮ່ວງພ່ອແມ່ນໜັນເປັນແບບອຍ່າງທີ່ສັງເລັດ ຕ່ອສະພາພາຫາງອາຮມົນ-ຈິຕີໃຈບອງເຕັກ ປຶ້ງສາມາຮັກພັດນາຈົນກລາຍເປັນປັ້ງຫາທາງອາຮມົນແລະໃນທີ່ສຸດ ທຳໃຫ້ເຕັກມີພຸດທິກຣມຮຸນແຮງໃນວິທປະຈຳວັນ (Espelage and Swearer, 2003) ກາຣທີ່ເຕັກໄດ້ເຫັນ ຄວາມຮຸນແຮງໃນຄຣອບຄຣວ້າຫຼືສັກຄມ ປຶ້ງຄວາມຮຸນແຮງໃນບ້ານເປັນອັນຕຽຍແລະກ່ອໃຫ້ເກີດຄວາມໜວດກລັວໃນເຕັກ ເບາຕົອງກາຣະຍາກສອງບ້ານທີ່ອັນປລອດກັຍໂດຍທີ່ເຂົາໄມ້ຕ້ອງເຕີບໂຕມາພວ່ມກັບຄວາມກລັວ ເຕັກທີ່ເຫັນຄວາມຮຸນແຮງອາຈຈະໄມ້ໃໝ່ຄົນກ້າວຮ້າວແຕ່ຈະເປັນຜູ້ທີ່ແກ້ປັ້ງຫາຄວາມັດແຍ້ງໂດຍໃຫ້ຄວາມຮຸນແຮງ (ສມ່າຍ ຈັກພັນຊີ, 2543; Brendtro and Long, 1995)

2) ເຍວັນທີ່ເຄີຍມີພຸດທິກຣມຮຸນແຮງມາກກວ່າຄົ້ງ (ຮ້ອຍລະ 68.3) ຂອບຮັບຂມກພຍນຕົວປະເທນບູ້ແອັນຂັ້ນແລະຕ່ອສູ້ມາກທີ່ສຸດ ແລະເຍວັນທີ່ເຄີຍມີພຸດທິກຣມຮຸນແຮງສື່ໃໝ່ທ້າ (ຮ້ອຍລະ 80.0) ຂອບເລັນເກມປະເທນຕ່ອສູ້ ສົງຄຣາມ ແລະຮັບຍິນມາກທີ່ສຸດ ປຶ້ງແສດງໃຫ້ເຫັນວ່າສື່ໂທຣທັກນີ້ ກພຍນຕົວ ແລະເກມ ໂດຍເພາະອ່າຍ່າງຍື່ງປະເທນບູ້ແອັນຂັ້ນ ຕ່ອສູ້ ກາຣະບາກຳ່າຟັນ ແລະສົງຄຣາມນັ້ນເປັນປັຈຍີ ສຳຄັງສຳຄັງປະກາຮັນທີ່ສັງເລັດໃຫ້ເຍວັນທີ່ມີພຸດທິກຣມຮຸນແຮງ ປຶ້ງເນື້ອວ່າເປັນເກີກໜຶ່ງຕົວແປຣທີ່ເກີຍວ້ອງກັນກາຮັນແບບພຸດທິກຣມທີ່ມີຜລຕ່ອກກາຮັນຮັງ ໂດຍເປັນກາຮັນແບບຕົວແປຣທີ່ເດັກຂອບທີ່ພອໃຈຫຼື ຕົວແປຣທີ່ຕຽບກັບຄວາມສົນໃຈ ດັ່ງທີ່ແບນດູຮາ (Bandura, 1986) ກລ່າວວ່າ ກາຣມຕົວແປບກພັກຜ່ານສື່ອຕ່າງ ທີ່ເຫັນ ວິທູ່ໂທຣທັກນີ້ ວິດທັກນີ້ ຈານກາພ ກພຍນຕົວ ຄອມພິວເຫວົ້ວ ແລະສື່ອກາພເອື່ນ ທີ່ນັ້ນນັ້ນວ່າ ຈະມີອີທີພລຕ່ອມນຸ່ງຍົມກັບມີ້ນີ້ ມນຸ່ງຍົມເຮັຍນິ້ງຕ່າງ ທີ່ມາກມາຍທັງທີ່ເປັນຮູປປະຮົມແລະນາມອຮຣມຜ່ານສື່ອເຫັນນີ້ ແລະສວານ ພຣັບຜັນກຸລ (2525) ຮາຍງານວ່າເດັກຈະມີກາຮັນແບບພຸດທິກຣມຈາກຕົວແປຣທີ່ຕຽບກັບຄວາມສົນໃຈ ເຫັນ ຕົວລະຄຣ ປຶ້ງເປັນຕົວລະຄຣໃນນິຍາຍ ໃນກພຍນຕົວ ໂທຣທັກນີ້ ເປັນຕັ້ນດັ່ງນັ້ນ ກາຣທີ່ເຕັກຮັບຂມກພຍນຕົວທີ່ຮຸນແຮງຜົນສັງເລັດຕ່ອກກາຮັນພຸດທິກຣມກ້າວຮ້າວຮຸນແຮງຂອງເຍວັນດ້ວຍເຫັນກັນ

ຜລກາຣິຈີຍດັ່ງກ່າວສອດຄລອງກັບກາຮັກສຶກຂາຂອງທະນະກົດ ສຸນເກະມ (2544) ທີ່ກ່າວວ່າ ພຸດທິກຣມຮຸນແຮງມີຄວາມສັນພັນວິເຂີງບວກກັບສື່ອຕົວແປບຈິງ ສື່ອກພຍນຕົວ ສື່ອໜັງສື່ອກາຮົງຕູນ ແລະ ສື່ອຄອມພິວເຫວົ້ວ ຄມພຣັດນີ້ ຖຸນທີພິຍໍ ແລະຄະນະ (2553) ສຶກຂາພບວ່າ ຮະດັບກາຮັນກັນເກມອອນໄລ້ນີ້ ທີ່ມີເນື້ອຫາຮຸນແຮງສາມາຮັກທ່ານຍາພຸດທິກຣມກ້າວຮ້າວຮຸນແຮງຂອງນັກເຮັນໄດ້ ນພດລ ກຣຣນິກາ (2548) ພບວ່າ ກາຣຮັບຂມໂທຣທັກນີ້ທີ່ມີຄວາມຮຸນແຮງສັງເລັດກະທົບຕ່ອພຸດທິກຣມເຕັກອາຍຸ 3-12 ປີ ໂດຍກາຮັນແບບທ່າທາງຈາກຕົວກາຮົງຕູນ (ເຫັນ ແປລງຮ່າງ ກະຮົດໄດ້ມ້ວນຕົວ ເປັນຕັ້ນ) ກາຣເລີຍແບບຈາກຕົວລະຄຣໃນເຮືອງຄຳພຸດທີ່ໄມ່ເໜາະສມ (ເຫັນ ໃຫ້ຄຳດໍາ ພຸດຈາກ້າວຮ້າວ ເປັນຕັ້ນ) ແລະກາຮັນແບບຈາກຕົວລະຄຣໃນກິຣີຍາທ່າທາງທີ່ກ້າວຮ້າວຮຸນແຮງ (ເຫັນ ຊກຕ່ອຍ ຕົບຕີ ອີງປິນ ເປັນຕັ້ນ) ນອກຈາກນີ້ ກາຣທີ່ເຕັກຍູ້ໃນສະພາພແວດລ້ອມທີ່ມີຄວາມຮຸນແຮງແລະກາຮັບຂມສື່ອທີ່ມີຄວາມຮຸນແຮງຈະສັງເລັດໃຫ້ເຕັກ ແສດງພຸດທິກຣມຮຸນແຮງມາກເກີນ (Perry, 2000; Dauvergne and Johnson, 2001; Baldry,

2003; Langrichsen et al., 2004) และการกระทำผิดของวัยรุ่นส่วนหนึ่งเป็นการตามแบบอย่างที่เห็นในโทรทัศน์ ซึ่งภาพความรุนแรงกระตุ้นให้เกิดแรงจูงใจอย่างที่จะทำตามแบบ ความอยากรู้มากขึ้นเมื่อได้เห็นข้า ๆ และเกิดการหาเหตุผลสนับสนุน หรือเกิดการยอมรับว่าความรุนแรงเป็นทางเลือกหนึ่งในการแก้ปัญหา (Remschmidt, 1993)

3) เยาวชนที่เคยมีพฤติกรรมรุนแรงมากกว่าหนึ่งในสาม (ร้อยละ 38.3) เคยถูกลงโทษอย่างรุนแรงบ่อยครั้ง และร้อยละ 35.0 เคยถูกลงโทษอย่างรุนแรงนาน ๆ ครั้ง ซึ่งแสดงให้เห็นว่า การที่เด็กถูกลงโทษอย่างรุนแรงนั้นส่งผลกระทบต่อสภาพจิตใจของเด็ก ทำให้มีการจดจำความเจ็บปวดหรือความปวดร้าว และมีความเดียดแคนน์ ถ้าหากได้รับการลงโทษบ่อยครั้งก็เปรียบเสมือนการสะสมความเจ็บปวดที่รอดอยู่จากการระบายอารมณ์หรือความเจ็บปวดนั้น จนในที่สุดเด็กก็แสดงพฤติกรรมรุนแรงกับบุคคลรอบข้าง และยังทำให้เด็กคิดว่าตนเองขาดความอบอุ่น พ่อแม่ไม่รัก พ่อแม่เกลียดชัง และขาดสัมพันธภาพที่ดีกับพ่อแม่ ดังที่เบรนท์และลอง (Brendtro and Long, 1995) ศึกษา พบว่า เด็กที่ถูกลงโทษอย่างรุนแรงบ่อยครั้งทำให้เป็นคนที่ขาดความอบอุ่น ขาดความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้ใหญ่ ขาดโอกาสสรับค่านิยมที่ดีเข้าไว้ในใจของตน และทำให้เกิดความเครียดหรือความขัดแย้ง และมีผลเสียต่อสุขภาพจิตของเด็ก ถ้าเด็กมีความเครียดมากและเป็นเวลานาน มักจะเกิดอาการต้อตานผู้ใหญ่และคิดว่าการจะทำให้ได้รับนับถือต้องใช้กำลัง เมื่อมาถึงโรงเรียนก็พร้อมที่จะตอบโต้ รังแกเพื่อน ก้าวร้าว รุนแรง

ผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับการศึกษาของประวิทัย หลักนุญ (2528) ที่ศึกษา พบว่า เด็กที่บิดามารดาใช้วิธีการลงโทษโดยตรง และลงโทษทางร่างกายมากจะมีความก้าวร้าวรุนแรง ทางกายต่อเพื่อน ผลจากการค้นพบครั้งนี้เป็นหลักฐานแสดงให้เห็นว่าการลงโทษอย่างรุนแรง เกินไปนั้นไม่มีผลในการควบคุมพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็ก แต่เป็นการทำให้เด็กมีการเก็บกดและยังเลียนแบบการแสดงความก้าวร้าวจากผู้อื่นอีกด้วย สุรศักดิ์ หลานมาลา (2538) กล่าวว่า เด็กที่เข้าร่วมกับแก๊งที่มีการแสดงพฤติกรรมความรุนแรงส่วนใหญ่มาจากครอบครัวที่แตกร้าว ขาดความอบอุ่น และมีการลงโทษอย่างรุนแรง พรเพ็ญ เพชรสุขศิริ (2539) พบว่า ระดับความรุนแรงในครอบครัวที่มีการลงโทษลูกมีความสัมพันธ์กับระดับการยอมรับความรุนแรงและความก้าวร้าวรุนแรงของเยาวชน ข้ามพร ทวีศรี และคณะ (2542) รายงานว่าการที่บิดามีการดุ่ามีียนตีลูกนั้นเป็นปัจจัยเสี่ยงที่ส่งผลต่อการกระทำรุนแรง และการกระทำความผิดในวัยรุ่น และแรมซ์มิดท์ (Remschmidt, 1993) พบว่า เด็กที่มาจากครอบครัวที่มีการลงโทษทางร่างกายบ่อยนั้นได้รับผลกระทบจากสื่อต่าง ๆ ในทางลบมากกว่า และมีโอกาสสูงที่จะเข้ากลุ่มเด็กที่มีปัญหานอนหลับ นอกจากนี้ เยาวชนที่มีพฤติกรรมรุนแรงส่วนใหญ่มาจากครอบครัวที่มีความขัดแย้งสูง มีการปล่อยปละละเลย ขาดความอบอุ่น และมีการลงโทษอย่างจริงจัง (ณัฐวุฒิ ณ มนิรม, 2534; กัลยา มะโนนีก, 2538; เบญจารรณ สามสาลี, 2540; กอบโจค จุวงษ์, 2541; ฉลอง สุขจันทร์, 2542)

ຂໍ້ເສນອແນະ

ຂໍ້ເສນອແນະທີ່ໄດ້ຈາກກາງວິຈີຍ

1) ຈາກຜົນກາງວິຈີຍ ພບວ່າ ເຢາວົນທີ່ເຄີຍມືພຸດີກຣມຮຸນແຮງສ່ວນໃຫຍ່ເຄີຍຄູກລົງໄທ່
ອ່ຍາງຮຸນແຮງ ດັ່ງນັ້ນ ບຸຄຄລ ແລະ ມ່ວຍງານທີ່ເກີຍວ່າຂອງຄວາມຮ່ວມມືອ່ຍ່ວຍເຫຼືອໃຫ້ພ່ອແມ່ຜູ້ປົກຄອງ
ຕະຫັກແລະເຫັນຄວາມສຳຄັນແລະພຍາຍາມທີ່ສຶກເລີ່ມກາງຮ່ວມໄທ່ລົງຕ້ວຍວິທີກາງທີ່ຮຸນແຮງ ແລະ
ຄວາມຮ່ວມໄທ່ລົງຕ້ວຍວິທີກາງອື່ນທີ່ສ້າງສຽງຈະດີກວ່າ ແລະ ຄວາມຮີກາງຈັດອົບຮັມສັມນາແກ່ພ່ອແມ່ຜູ້ປົກຄອງ
ເພື່ອສ້າງຄວາມເຂົ້າໃຈ ສ້າງເທັນີກາຮອດທັນອົດກັ້ນ ເທັນີກາຮອດໄທ່ລົງທີ່ເໜາະສົມ ແລະອື່ນ ຈະ

2) ຈາກກາງຕຶກໜາຮັ້ງນີ້ ພບວ່າ ເຢາວົນທີ່ເຄີຍມືພຸດີກຣມຮຸນແຮງສ່ວນໃຫຍ່ເຄີຍເຫັນພ່ອແມ່
ທະເລາະຕັບຕິກັນ ດັ່ງນັ້ນ ພ່ອແມ່ຜູ້ປົກຄອງຕ້ອງມີຄວາມຕະຫັກແລະໃຫ້ຄວາມສຳຄັນກັບຄວາມຮູ້ສຶກຂອງ
ບຸຕຽບລານ ແລະທີ່ສຳຄັນພ່ອແມ່ຕ່າງຄົນຕ່າງຕ້ອງມີຄວາມອົດທັນອົດກັ້ນ ຮູ້ຈັກໃຫ້ອກຍ້ ແລະໃຫ້ຄວາມວາງໃຈ
ໃໝ່ກັນແລະກັນ ເພື່ອຄວາມເປັນສູນໃນຄວອບຄວ້າ ນອກຈາກນີ້ ລູາຕີພື້ນ້ອງ ຮວມທັງໝ່າງງານທີ່ເກີຍວ່າຂອງ
ກີ່ຕ້ອງຮ່ວມມືກັນສົ່ງເສີມກາງໃຫ້ວິທີກຣອບຄວ້າເປັນສູນ ແລະຕ່ອຕ້ານກາງໃຫ້ກຳລັງຄວາມຮຸນແຮງ
ກາຍໃນຄວອບຄວ້າ

3) ຜູ້ທີ່ພົບເຫັນຫີ່ວ່າກາງວິຈີຍໃຫ້ຄວາມຮຸນແຮງໃນຄວອບຄວ້າຄວາມຕະຫັກແລະໃຫ້ຄວາມສຳຄັນກັບ
ປັ້ງຫາດັ່ງກ່າວ ແລະທີ່ສຳຄັນຫຼືເປັນໜ້າທີ່ກ່ຽວແຈ້ງຕ່ອງພັກງານເຈົ້າໜ້າທີ່ ເພື່ອດຳເນີນກາງຕາມພະຈາກ-
ບັນຫຼຸດຕຸ້ມຄອງຜູ້ຄູກກະທຳດ້ວຍຄວາມຮຸນແຮງໃນຄວອບຄວ້າ ພ.ສ. 2550

4) ກາງວິຈີຍນີ້ ພບວ່າ ເຢາວົນທີ່ເຄີຍມືພຸດີກຣມຮຸນແຮງສ່ວນໃຫຍ່ອົບຮັບໝາກພຍນຕົວປະເທດ
ຕ່ອສູ້ບັງລ້າງພລາຍ ດັ່ງນີ້ ພ່ອແມ່ຜູ້ປົກຄອງຄວາມໃຫ້ຄໍາແນະນຳໃນກາງຮັບໝາກພຍນຕົວ ຄອຍລັງເກຕ
ພຸດີກຣມອ່າງໄກລ້ືດແລະຄອຍຢ້າເຕືອນຕົດຕະເວລາ ຮວມທັງແນະນຳໃຫ້ຮູ້ຄົງໄທ່ລົງຫວັງທີ່ຈະເກີດເພື່ນ
ຮວມທັງໝ່າງງານຮູ້ຕ້ອງມີກາງຄວບຄຸມກາງພລິຕິກາພຍນຕົວຫຼືເກີຍໄກພຍນຕົວຕັດກຳລ່າວອູ້ໃນໜ່ວງ
ກລາງຕຶກ ແລະສົ່ງເສີມໃຫ້ມີແຕ່ກາພຍນຕົວສ້າງສຽງຈະດີກວ່າ

5) ຮາຍງານໃນຄັ້ງນີ້ແສດງໃຫ້ເຫັນວ່າເຢາວົນທີ່ເຄີຍມືພຸດີກຣມຮຸນແຮງສ່ວນໃຫຍ່ຂອນເລັ່ນເກມ
ປະເທດຕ່ອສູ້ບັງລ້າງພລາຍສົງຄຣາມ ດັ່ງນັ້ນ ພ່ອແມ່ຜູ້ປົກຄອງຕ້ອງຄວບຄຸມກາງເລັ່ນເກມທີ່ຮຸນແຮງ ຊື້ແຈງ
ແນະນຳເຄີ່ງພລກຮະບາກກາງເລັ່ນເກມ ແລະສົ່ງເສີມກາງເລັ່ນເກມເບາສອນ ແກ້ມກືພໍາ ແລະຮ່ວມທຳກິຈກາງ
ທີ່ສ້າງສຽງຈະດີກວ່າບຸຕຽບລານ ນອກຈາກນີ້ ຮູ້ຕ້ອງມີກາງຄວບຄຸມຮ້ານເກມ ຄວບຄຸມກາງພລິຕິເກມ ແລະ
ຄວບຄຸມກາງຈຳໜ່າຍເກມ

ຂໍ້ເສນອແນະສໍາຮັບກາງທຳວິຈີຍໃນຄັ້ງຕ່ອໄປ

1) ຄວາມຮີກາງຕຶກໜາວິຈີຍໃນເຮືອງເຕີຍກັນນີ້ຫີ່ວ່າມີປັ້ງຫາທີ່ໄກລ້າເຄີຍກັນໃນພື້ນທີ່ເບື້ອນ ຈະ

ແລ້ວນຳພົນກາງຕຶກໜາທີ່ໄດ້ມາເປົ້າຍືນເຖິງ ເພື່ອໃຫ້ເປັນແນວທາງໃນກາງພັດນາ ກຳນົດແນວໂຍບາຍ

เกี่ยวกับเยาวชนต่อไป

2) ความมีการศึกษาวิจัยในเรื่องเดียวกันนี้ในพื้นที่เดียวกันหรือต่างพื้นที่กับกลุ่มตัวอย่างที่เฉพาะเจาะจง เช่น นักเรียนโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามระดับมัธยมศึกษา นักเรียนโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามระดับประถมศึกษา นักศึกษาอาชีวศึกษา นักศึกษาวิทยาลัยเทคนิค นักเรียนระดับมัธยมศึกษาของรัฐ และนักเรียนระดับประถมศึกษาของรัฐ เป็นต้น

3) ความมีการศึกษาวิจัยเรื่องอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเยาวชน เช่น เยาวชนกับการคุบเพื่อน เยาวชนกับการศึกษา เยาวชนกับยาเสพติด เยาวชนกับการปฏิบัติศาสนาพิจิตร เยาวชนกับการทำงาน เยาวชนกับชุมชน และเยาวชนกับการย้ายถิ่น เป็นต้น

ขอบเขตคุณ

ขอบเขตคุณมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ที่ได้สนับสนุนให้ทุนอุดหนุนการวิจัยในครั้งนี้

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์. (2550). พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550. กรุงเทพฯ: กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์.

กอบโภค จุวงศ์. (2541). การทำร้ายผู้อื่นของวัยรุ่นในภาคใต้. กรุงเทพฯ: กรมสุขภาพจิต.

กัลยา มะโนนีก. (2538). พฤติกรรมของสมาชิกในครอบครัวต่อการตอบสนองของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดกฎหมาย. วิทยานิพนธ์คิลปศาสตร์มหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยมหิดล. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยมหิดล.

เกษตรชัย และพีม และ ลดมนรรณ บากา. (2554). ปัจจัยเสี่ยงที่ส่งผลต่อพฤติกรรมก้าวร้าวของเยาวชนไทยมุสลิมในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้. วารสารพัฒนบริหารศาสตร์. 51(3), 59-90.

ฉลอง สุจันทร์. (2542). การกระทำผิดของเด็กและเยาวชนในกรุงเทพมหานคร: ศึกษาเฉพาะกรณีปล้นหัวรัพย์. วิทยานิพนธ์คิลปศาสตร์มหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ชไมพร ทวีชรี, รังสรรค์ วรรณค์ และยันต์ธาร ปทุมานันท์. (2542). ลักษณะทางสังคมที่นำไปสู่ความรุนแรงและการกระทำผิดในวัยรุ่นและเยาวชน, วารสารสุขภาพจิตแห่งประเทศไทย, 7(2), 101-112.

ณัฐวีดี ณ โนนรัม. (2534). ปัจจัยทางด้านครอบครัวที่เป็นเหตุให้เกิดพฤติกรรมแปรปรวนในเด็ก: ศึกษาเฉพาะกรณีหน่วยจิตเวชเด็ก ภาควิชากฎหมายเรื่องความคิดเห็นทางการเมือง โรงพยาบาลศิริราช. วิทยานิพนธ์คิลปศาสตร์มหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ເಡລີນິວົສ, ແນ້ງສື່ອພິມພ. (ວັນທີ 19 ສັນວຸນ 2548). ແຜຍຜລສໍາຮວາເຕັກໄທຢູ່ມ້ວນບາຍມຸນ ນິຍມສື່ລາມກ-ເທັກໝໍ ‘ປ້າອຸ’ ເຮັດຫາທາງແກ້, ເດລີນິວົສ, ໜ້າ 9.

ທະນົງຄ ສຸບເກເມ. (2544). ຄວາມສັມພັນອົງຮວ່າງກາຮອບຮມເລື່ອງດູ ກາຮປົງບົດຕົວຂອງເພື່ອນ ແລະ ສື່ອກັບ ພຸດຕິກຣມກໍາວຽວຂອງນັກເຮືອນມັດຍມືກິຈາ ຈັງຫວັດເຊີ່ຍໃໝ່. ວິທຍານິພນອົກລົມປາສຕຣ-ມາບັນທຶກ. ມາຫວິທາລ້າຍເຊີ່ຍໃໝ່. ເຊີ່ຍໃໝ່: ມາຫວິທາລ້າຍເຊີ່ຍໃໝ່.

ຂວ່າໜ້າຍ ເພິ່ພິນິຈ. (29 ມັງກອນ 2549). ຄວາມຮູນແຮງແລ້ວເຈາະໂທ່ງໄກຮ່າເຕີ, ບ້ານເມືອງ, ໜ້າ 15.

ນັພດ ກຣະນິກາ (2548). ພຸດຕິກຣມກາຮົດເກມອອນໄລນີໃນກຸລຸມເຕັກແລະ ເຍວະນາໄທ: ກຣະນິກິຈາ ຕ້າວອຍ່າງປະເທດອາຍຸ 12 ປີເປັນໄປທີ່ພັກອາຄັຍອູ່ກຸງເຖິງເທິງທ່ານຄຣແລະປຣິມຄທລ. ກຽງເທິງ: ສຳນັກວິຈີຍເອແບຄໂໂລລ໌ ມາຫວິທາລ້າຍອັສສັນໜູນ.

ເບຸນຈາວຮຣນ ສາມສາລີ. (2540). ບຸກຄົກກາພແລະ ຖຸມື້ລັ້ງຂອງຄຣອບຄວ້າຂອງຜູ້ຕ້ອງຫາຄີ່ມ່ນເປັນ, ວິຊາສາຮ ວິຊ້ທາງກາຮອບພາບາລ, 1(2), 156-166.

ປະວິທຍ໌ ທລັກນູນ. (2528). ອີທີ່ພລຂອງກາຮອບຮມເລື່ອງດູທີ່ມີຕ່ອກກາຮໃຫ້ກລໄກບ້ອງກັນຕົນເອງ. ປຣິມູນາ ນິພນອົກລົມປາສຕຣມຫາບັນທຶກ. ມາຫວິທາລ້າຍຄຣີໂຮງໂຮມ. ກຽງເທິງ: ມາຫວິທາລ້າຍ ຄຣີໂຮງໂຮມ.

ປະເວັກ ວະສີ. (2548). ຊື່ວິກກັບເຄຣະຊູກິຈພອເຫີ່ຍ. ກຽງເທິງ: ຮວມພັນຄາສັນກັນພັນນົງ.

ປັກມາ ຕີຣິເວັກ, ສມບຽນ ອິນທຣິກຳເນີດ, ອາກາ ກຸດຍານວັນ, ເພິ່ງຄຣີ ໄນຍຸ, ແນວຮັດນີ້ ອຸບຄສົມຕົງ, ແລະ ຮັກເຊີນາ ກລັບຮິນທຣ. (2541). ສພາພຄຣອບຄວ້າແລະ ກາຮອບຮມເລື່ອງດູວ້າຍຸ່ນທີ່ທຳມືດກຸ່ມາຍ. ສາມາຄມຈົດແພທຍ໌ແຫ່ງປະເທດໄທຢ. 43(3), 217-225.

ພຣເພິ່ງ ເພິ່ຮສຸທິຣີ. (2539). ກາຮສໍາຮວາເບື້ອງຕັ້ນຂອງສຖານກາຮົດຄວາມຮູນແຮງໃນຄຣອບຄວ້າໃນ ກຽງເທິງທ່ານຄຣ. ກຽງເທິງ: ຄຄະວັງປະປາສນຄາສຕຣ. ສຖານບັນບັນທຶກພັດນົບວິທາສຕຣ.

ກໍສຮາວຕີ ສັງໝົ່ງເທິງ. (2542). ກາຮກະທຳມືດຂອງເຕັກແລະ ເຍວະນາຍາໃນເບັດກຽງເທິງທ່ານຄຣ: ຕິກິຈາ ກຣະນິກາທໍາຮ້າຍຮ່າງກາຍ. ວິທຍານິພນອົກລົມປາສຕຣມຫາບັນທຶກ. ມາຫວິທາລ້າຍເກເມທຣສຕຣ. ກຽງເທິງ: ມາຫວິທາລ້າຍເກເມທຣສຕຣ.

ວາຮຸເນີ ກູ່ຮຸສິນສິທິ່ງ. (2532). ກາຮກະທຳມືດຂອງເຕັກແລະ ເຍວະນາ ແນວຄິດທາງສັ່ງຄມວິທາຍ. ກຽງເທິງ: ມປທ.

ຄມພຣັດນີ້ ຊຸນທິພຍ໌, ການດາ ຈັນທີ່ແຍ້ມ, ແລະ ຊ່ອລດາ ພັນຍຸເສັນາ. (2553). ຜລກຮະທບນຂອງກາຮເລີ່ມເກມ ອອນໄລນ໌ທີ່ມີເນື້ອຫາຮູນແຮງຕ່ອງພຸດຕິກຣມກໍາວຽວ່າ: ກຣະນິກິຈານັກເຮືອນໃນຮະດັບມັດຍມືກິຈາ ຕອນຕັ້ນໃນເບັດເທິງບາລນຄຣາດໃຫ້ຢູ່ ຈັງຫວັດສົງບລາ. ວິຊາສາຮຄົມປາສຕຣ, 2(1), 61-74.ແ

ສມຍາ ຈັກຮັດນົງ. (2543). ຄວາມຮູນແຮງໃນສັ່ງຄມ: ລູກເຮົາຈະຮອດໄໝ?, ທມອອນນາມໜໍ. 10, 75-77.

ສມານ ດົກໂກສລ. (2545). ກາຮກະທຳຄວາມມືດຂອງເຍວະນາ: ຕິກິຈາເພິພະຄຕິອຸກລກຮ່ວງ. ວິທຍານິພນອົກລົມປາສຕຣມຫາບັນທຶກ. ມາຫວິທາລ້າຍເກເມທຣສຕຣ.

ສວາ ພຣພັດນຸກລ. (2525). ອີທີ່ພລຂອງຕັ້ງແບບທີ່ມີຕ່ອງພັດນາກາຮອບທາງດ້ານຄວາມຄິດແລະ ກາຮເຮັດວຽກ ທາງສັ່ງຄມຂອງເຕັກໄທຢ. ກຽງເທິງ: ມປທ.

- สานิต รัตตัญญู. (2533). การเปรียบเทียบในภาพแห่งตนและสภาพแวดล้อมของโรงเรียนตามการรับรู้ของนักเรียนที่มีพฤติกรรมก้าวร้าวและไม่ก้าวร้าวในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร. ปริญญานิพนธ์คิลปศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยคริสต์วิโรฒ. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยคริสต์วิโรฒ.
- สำนักงานกองกลางโครงการวิจัยสิทธิมนต์กิษากาคได้. (2549). ภาพรวมของปัญหาของภาคใต้ พ.ศ. 2549: ประเด็นปัญหาเด็ก เยาวชน สตรี. สงขลา: มปท.
- สุพัตรา สุภาพ. (2531). ปัญหาสังคม. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สุรศักดิ์ หลานมาลา. (2538). ปัญหาความรุนแรงในโรงเรียนและวิธีการป้องกัน. วิทยาจารย์. 93(5), 6-8.
- สุวรรณ เรืองกาญจนเศรษฐี. (2547). ปัญหาสุขภาพวัยรุ่นใน กทม.: พฤติกรรมเสี่ยงและปัจจัยเสี่ยง. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- โสภณ สุภาพงษ์. (18 เมษายน 2548). อนาคตครอบครัวไทย ระเบิดเวลาจากผู้ใหญ่เมื่อให้เด็ก. คมชัดลึก, หน้า 12.
- อันณพ ชูบำรุง. (2527). ทฤษฎีอาชญาวิทยา. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- อุมาพร ตั้งคสมบต. (2541). พฤติกรรมเสี่ยงในวัยรุ่น: ความทุกและปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องในรายงานผลการวิจัยองค์กรอนามัยโลกภายใต้แผนงาน *HEALTH PROTECTION AND PROMOTION*. กรุงเทพฯ: คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Baldry, A. C. (2003). Bullying in schools and exposure to domestic violence, *Child Abuse & Neglect*, 27, 713-732.
- Bandura, A. (1986). *Social Learning Theory*. Englewood Cliffs, NJ: Prentice- Hall.
- Brendtro, L. & Long N. (1995). Breaking the cycle of Conict, *Educational Leadership*. 2, 52-56.
- Colorosa, B. (2003). *The bully, the bullied, and the bystander: From preschool to high school-how parents and teachers can break the cycle of violence*. New York: HarperCollins.
- Dauvergne, M., & Johnson, H. (2001). Children witnessing family violence. *Highlights Statistics Canada*, 21(6), 85-102.
- Durkheim, E. (1971). *Crime and Conformity*. New York: Macmillan Company.
- Espelage, D., & Swearer, S. (2003). Research on school bullying and victimization: What have we learned and where do we go from here?. *School Psychology Review*, 32(3), 365.
- Freud, S. (1961). *The Ego and The Id*. London: The Hogarth Press.

- Langhinrichsen-Rohling, J., Hankla, M., & Stromberg, C.D. (2004). The relationship behavior networks of young adults: A test of the intergenerational transmission of violence hypothesis. *Journal of Family Violence*, 19, 139-151.
- Perry, B.D. (2000). *Violence and childhood: How persisting fear can alter the developing child's brain*. Houston, TX: The Childhood Trauma Academy.
- Remschmidt, H. (1993). Cycle of Violence. *Deutsches Aerzteblatt*. 39, 35-40.
- Rigby, K. (1996). *Bullying in schools: What to do about it*. Australian Council for Education Research Limited: Melbourne
- Sutherland, E. and Cressey, D.R. (1987). *Criminology*. 10thed., New York: Lippincott.